

DVOMESEČNIK
LETNIK 74
ŠTEV. 5 (513)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

SEPTEMBER-OKTOBER 2001

5

Salezijanski Vestnik

Uskounica
Oratorij 2001

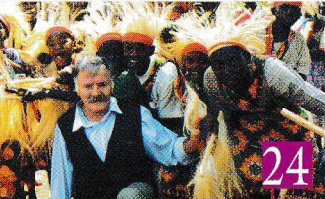
6

10

14

24

VŠ V TEJ ŠTEVILKI

6 Želimlje
7. GENERACIJA MATURANTOV

10 Novomašnik Peter Končan
GOSPOD, DAJ MI MODROST

12 sv. Janez Bosko
POZDRAVLJENA KRALJICA

14 razni - Oratorij 2001
VSAKEMU KOŠCEK NEBA

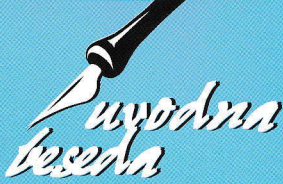
18 s. Marija Imperl HMP
POS LANSTVO MATERE

20 Intervju z Martino Šetjino
... DAR IN DOLŽNOST

22 Bolletrino Salesiano
ODKRITI DRUŽINO

24 Vilko Poljanšek SDB
... EVANGELJSKA AVANTURA

30 razni
OBVESTILA

Poletni čas se izteka. Za nami so počitnice, duhovne vaje, razna srečanja in romanja. Telesno in duhovno okrepljeni se znova z zaupanjem in z vso odgovornostjo vračamo na delo in v šole. Sto podobnih poletij je že minilo, odkar so v Slovenijo prišli prvi salezijanci. Z globoko hvaležnostjo se oziramo na prehojeno pot slovenske salezijanske družbe, okoli katere se je v tem času zbrala številna družina: sestre HMP, don Boskovi sotrudniki, bivši gojenci in gojenke in don Boskove prostovoljke (DBP).

DON BOSKOVE PROSTOVOLJKE

Druži nas Božja poklicanost in zavest, da smo don Boskovi sinovi in hčere. Ta skupni poklic temelji na edinosti, ki ima svoje korenine v občestvu Duha in poslanstvu, ki je usmerjeno k služenju mladim in potrebnim. V salezijanski družini se uresničuje skupnost, v katero smo vsi člani vključeni po lastnih darovih in različnih oblikah življenja. Edinost v različnosti: a ta različnost postaja dopolnilo, ker nas vodi k bolj popolni uresničitvi don Boskove karizme.

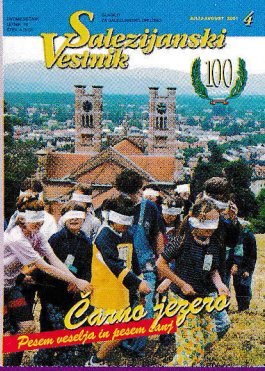
DBP verujemo, da je salezijanska družina posebno mesto, kjer don Boskova karizma postaja živ-

Salezijanski Vestnik

Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana
tel.: 01/427.30.28, e-mail: vestnik@salve.si
www.sdb.salve.si

dvomesečnik
5/2001, letnik 74 (štev. 513)
Glasilo za salezijansko družino
Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani
Ureja uredniški odbor
Glavni urednik: Janez Potočnik
Lektoriranje: Jerneja Kovšca
Grafična priprava in založba: Založba Salve, Ljubljana
Tisk: Ducal, d.o.o., Celje
ISSN 0353-0477

Na naslovn strani
Oratorij 2001. Koliki otroci so bogatili svoja do •vetja skupaj z mladimi animatorji - njihovimi velikimi prijatelji oratorijskih dni! Oglejte si strani 14-18!

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika in druge namene lahko nakažete na žiro račun in pripišete, za kateri namen:
Salezijanski inšpektorat, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana
štev. Ž.R.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

SV izhaja v 53 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 128 državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada je nad 10 milijonov izvodov) in sicer: Antili (Santo Domingo) - Argentina - Avstralija - Avstrija - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija - Centralna Amerika (Salvador) - Češka - Čile - Ekvador - Filipini - Francija - Haiti - Hrvaška - Indija 5x (angleško, malajalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - Italija - Južna Koreja - Kanada - Kenija - Kitajska (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo - Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - Nemčija - Nizozemska - Paragvaj - Peru - Poljska - Portugalska - Rusija - Slovaška - Slovenija - Španija - Šri Lanka - Tajska - Urugvaj - Velika Britanija - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - ZDA San Francisco (krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo).

Posvečeno življenje sredi sveta

ljenje in je za nas zagotovilo pravega salezijanskega duha. Drobne korenine naše ustanove segajo še v don Boskove čase. V poročilu, ki ga je don Bosko sam sestavil o svojem delu, je govoril od dveh vrstah oseb, ki bi izpolnjevale ista pravila. Ene bi živele v skupnosti, druge pa bi v svetu pospeševale duha kongregacije s praktičnim izvajanjem dejavnosti (QC str. 3). Njegovo zamisel o posvečenem življenju v svetu je uresničil šele Filip Rinaldi, don Boskov tretji naslednik. V letu 1919 je sedem deklet naredilo svoje prve zaobljube. Danes smo DBP navzoče že na vseh celinah sveta.

ŽIVLJENJE JE NAŠE OZNANJEVANJE

»Niste vi mene izvolili, temveč sem jaz izvolil vas in postavil, da greste in obrodite sad« (Jn 15,16). S tem citatom se začnejo naše konstitucije. Zavedamo se, da je poklic posvečenega življenja v svetu Božji dar. Zanj se Gospodu zahvaljujemo in ga vsak dan znova prosimo za pomoč. Naše poslanstvo je, da smo navzoče v svetu in tam s svojim življenjem oznanjamo, da Kristus živi. Z optimizmom, zavzetostjo pri delu, z ljubeznijo in pokončno držo želimo svo-

jemu okolju spregovoriti, da je možno živeti pošteno. DBP se v svetu soočamo z vsemi mogočimi težavami in napakami današnjega časa. Naša posvetitev Kristusu nam daje moč, da bližnjemu s svojim zgledom in besedo odkrivamo človeške in krščanske vrednote življenja. Ker na zunaj nimamo posebnih znamenj svoje posvetitve in ker jo živimo v tajnosti, je naše pričevanje toliko močnejše in prepričljivejše.

Konec julija letos je bila za naslednjih šest let izvoljena nova vrhovna predstojnica 48-letna Belgijka Anita Mertens.

Na delovnem mestu in v okolju, v katerem živimo, prihajamo v stik tudi z mladimi, na katere prežijo številne nevarnosti. V don Boskovem duhu jim želimo pomagati in jim stati ob

strani kot trdna opora. Ni lahko biti začetnik na delovnem mestu, še težje je biti brez dela, prenesti poraze, nerazumevanje, živeti brez ljubezni. Prostovoljke jim želimo pokazati, da je življenje Božji dar in torej velika vrednota, za katero se splača marsikaj prestati. Pomagati jim želimo pri iskanju smisla življenja in jih spodbujamo, da bi se radi žrtvovali za druge. Naša sreča je v tem, da lahko na vsakem koraku in komurkoli storimo veliko dobrega.

Ni vedno lahko živeti posvetitve v svetu. Prostovoljka črpa moč za svoje posvečeno življenje in za poslanstvo v molitvi, v zakramentih in v vsakdanji sv. maši. Razen tega nas podpirajo s svojo molitvijo in žrtvijo mnogi bolni, ostareli in različne samostanske skupnosti. Zavedamo se, da smo lahko le z Božjo pomočjo podaljšana Kristusova roka za današnji čas. Hvala vsem in naj vas Marija Pomočnica, ki je začetnica tudi naše ustanove in skupine v Sloveniji, skrbno varuje in podpira. Molimo še naprej, da bi Bog po njeni in don Boskovi priprošnji obvaroval mladi slovenski rod in pošiljal nove delavce na svojo žetev – tudi med don Boskove prostovoljke!

DBP

VATIKAN

SREČANJE SALEZIJANSKIH ŠKOFOV IN PALIJ ZA NADŠKOFA HOČEVARJA

Za praznik Marije Pomočnice so bili ob sklepu jubilejnega svetega leta 2000 v Vatikan povabljeni vsi salezijanski škofje. Doslej je bilo posvečenih že 200 salezijanskih škofov (prvi je bil misijonar Janez Cagliero, don Boskov gojenec in sodelavec), trenutno pa je nad 100 salezijanskih škofov, ki delujejo na vseh petih celinah (med njimi sta tudi dva škofa, ki sta bila člana slo-

Trije salezijanski škofje: mons. Kothgasser, insbruški škof, mons. Hočevar, beograjski škof in mons. Van Luyn, roterdamski škof

venske salezijanske inšpektori- je: g. Hočevar, beograjski nadškof, in g. Gashi, barski nadškof). Srečanja se je udeležilo nad 80 škofov. Prvi del srečanja je bil namenjen srečanju v svetem mestu Rimu in srečanju s papežem Janezom Pavlom II. (ki je imenoval nad 70 škofov), drugi del srečanja pa obisku salezijanskih svetih krajev: Turina in bazilike Marije Pomočnice.

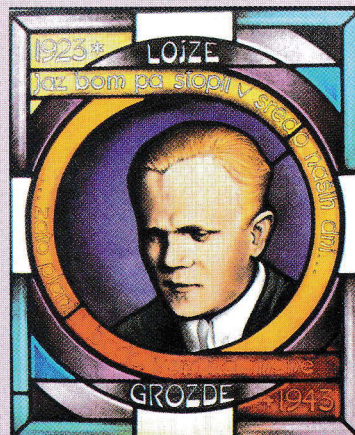
Med pričevanji nekaterih škofov je močno odmevalo tudi pričevanje »našega« nadškofa Hočevarja, ki je poudarjal, kako mora biti Cerkev v službi miru.

Na praznik apostolov Petra in Pavla je msgr. Stanislav Hočevar, beograjski nadškof in metropolit, med slovesno večerno mašo na Trgu sv. Petra v Rimu prejel palij, znamenje metropolitne službe. Palij (poseben ovratnik iz bele ovčje volne) je del slavnostne in obredne škofovske oprave, obenem pa znamenje posebnih časti in pravic, ki jih imajo metropolitni. Slovesnosti so se udeležili tudi Hočevarjevi rojaki iz njegove rojstne župnije Škocjan na Dolenjskem skupaj z župnikom Maršičem in duhovnikom Cirilom Zajcem iz Beograda.

VATIKAN - LJUBLJANA

POTRJEN GROZDETOV POSTOPEK

Dr. Viktor Papež, OFM, postulator za razglasitev mučenitva iz sovraštva do vere Božjega služabnika Lojzeta Grozdetaja, je sporočil, da je Kongregacija za zadeve svetnikov na redni seji 1. junija 2001, potem ko je temeljito pregledala vse listi-

Trudna je pesem korakov, pota v megli se gube, dom naš je daleč nekje: tlačí nas teža oblakov.

ne škofijskega postopka, odgovorila, da je bil škofijski postopek v primeru Lojzeta Grozdeta pravilno in veljavno opravljen. Obenem je sporočila, da ima odslej postopek v rokah advokatinja dr. Coreale Silviya Monica pod vodstvom relatorja p. Ambrozija Esserja. Namestnik postulatorja v Sloveniji je g. Franc Vrhunc, ki vabi slovenske vernike, da se v svojih prošnjah zatekajo k Božjemu služabniku Grozdetu in da morebitna uslišanja v važni zadevi pisno sporočijo na njegov naslov: **kanonik Franc Vrhunc, Ciril-Metodov trg 3/II, 1000 Ljubljana.**

Za stroške postopka pa lahko prispevate denarna sredstva na naslov:

Nadškofija Ljubljana, p.p. 1990

štev. ŽR: 50100-620-133 50-1010115-51608 z oznako »Fond Lojzeta Grozdeta«.

USKOVNICA

TEDEN, KI PUSTI PEČAT ZA VSE ŽIVLJENJE

Letos je bil na Uskovnici pod Viševnikom že 16. uskovniški teden, ki ga pripravlja salezijanec Jože Vidic z nekaterimi sobraty salezijanci in mnogimi mladimi animatorji. V treh tednih so se zvrstile tri skupine mladih, ki so šteje 65, 70 in 75 udeležencev. Uskovnica je pojem: s svojo lego, dostopom, programom, jutranjimi pismi, celodnevni pohod v naravo, zabavnimi in kulturnimi večeri, doživetimi mašami, petkovo spovedjo, obveznimi solzami za sklep ... Osnovna tema letošnjih uskovniških tednov je bila misel: **Kristus, dar za vse.** Dopoldanski gostje so mlade izzivali k razmišljanju, kaj lahko sami mladi storijo za mlade. O mladih in salezijanskem preventivnem sistemu je spregovoril F. Maršič, o mladih in njihovi odprtosti za probleme vrstni-

kov B. Cestnik; projekt Skala pa je predstavil F. Brečko z animatorji. V predstavitveni zgbanki so bili mladi takole nagovorjeni: »Bog je že od nekdaj klical preroke. Kristus je poklical apostole. Kliče tudi danes. Kristus je dar za vse, za tiste, ki ga poznajo in tudi za one, ki ga ne poznajo. Mladi smo poslani za mlade. Vsak, ki pozna Kristusa, je že prejel velik dar. Tudi ti poznaš Kristusa. Tu se začnejo mnoge zgodbe mladih prerokov ... Animator je prerok, ki je rad z mladimi, ki ... živi 24 ur na dan kot dar za druge ... Želiš tudi ti začeti svojo zgodbo? ...«

Janez

LJUBLJANA RAKOVNIK

NEŃADOMESTLJIVO PRIČEVANJE

Kdo med rakovniškimi romarji ne pozna rakovniškega vrta? Nekdaj ga je z vso ljubeznijo obdeloval sobrat pomočnik Lojze Pustovrh, danes pa nadvse skrbni in delovni Andrej Sajko, doma iz Rogaške Slatine. Skrito in tiho je njegovo življenje, a vse iz ljubezni: do Boga, do sobratov, do mladih. Kolike Ljubljance na spomlad razveseli s čvrstimi in lepimi sadikami za paradižnik, papriko in druge povrtnine; poleti skrbno bedi nad rastjo in iz njegovega vrta prihaja najboljši paradižnik (glejte sliko), paprika, čebula, fižol in še marsikaj ... Obenem pa tako goreč redovnik in Marijin častilec.

Duhovni sadovi njegovega redovniškega življenja so vredni še neizmerno več kot tisti na njegovem vrtnu!

ŽELIMLJE

SEDMA GENERACIJA MATURANTOV

16. julija, na god karmelske Matere Božje, so se v zavodu sv. Frančiška Saleškega v Želimljem dijaki, profesorji in vzgojitelji razveselili rezultatov mature: vsi, ki so opravljali maturo, so jo naredili; tudi povprečje njihovih rezultatov je na zavidljivi ravni. Ne gre prezreti, da sta med najbolj uspešnimi dve skoraj povsem slepi dijakinji. Njima in vsem drugim želimo, da bi jim bilo štiriletno želimeljsko obdobje v močno oporo na poti v življenje.

NOVA ŠTIFTA

DRUGI POLETNI GLASBENI TABOR GLASBENE ŠOLE RAKOVNIK

Od 8. do 12. julija se je nekaj nad dvajset zavzetih glasbenikov iz glasbene šole Rakovnik odpravilo na prvi poletni glasbeni tabor v Novo Štifo na Dolenjskem. Zavzeto delo so vodili štirje profesorji glasbene šole: Polona, Peter, Rudol-

fina in Gabriela. Poleg zavzete osebnega in skupinskega muziciranja so si enkrat ogledali koncert na blejskem otoku. Za sklep so pripravili pristen in bogat koncert, ki so se ga udeležili mnogi starši in sorodniki ... Glasbena šola Rakovnik bo jeseni začela s svojim delom že četrto leto, vpisanih je nad sto učencev, ubada pa se predvsem s finančnimi problemi: glasbena šola namreč še ni verificirana in tako še ne more prejemati koncesije s strani države. Zato

prosi za pomoč tudi bralce Salezijanskega vestnika in prijatelje lepe glasbe.

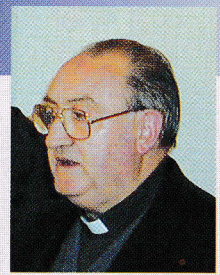
ŽUPNIJSKA
GOSPODINJA 67 LET ...

1. novembra bo slavila svoj 90 rojstni dan Marija-Micka Vogrin, ki je že 67 let župnijska gospodinja. Rodila se je 1.11. 1911 v Bogojini (Prekmurje) in je že kot dveletni otrok izgubila mamo, leto pozneje pa je v 1. svetovni vojni padel še oče. Siroto je vzgajala babica. Kot deklica je morala pomagati pri vseh opravilih okrog hiše in kot pridno dekle je pomagala tudi v domačem župnišču. Tedanji

kaplan
Janko
Breznik
ji je svet
oval,
naj gre
na kuharski
tečaj.
Zato je
leta 1934
šla v žup-
nišče
Dol pri

Hrastniku, kjer je ostala dve leti, leta 1936 pa odšla za kuharico na Muto. Med vojno vihro so na začetku leta 1941 izgnali župnika Breznika na Hrvaško, junija pa še njo in to v zapor Vojnič. Po prestani kazni je zagrebški škof Stepinac dodelil župniku Brezniku faro v Dol. Dubravi. Novembra 1941 se mu je spet pridružila Marija in mu pomagala vse do njegove smrti l. 1978. Potem je ostala gospodinja tudi pri novem župniku do l. 1989, do l. 1993 je gospodinja v Orehovici, od tedaj pa vse do danes v župniji Virje pri Koprivnici. Dolgo časa je že članica združenja molivcev za duhovne poklice, članica Mašne zveze in se kljub častitljivi starosti rada udeležuje duhovnih vaj. Posebej rada pride v Verzej in na Brezje. Želimo ji, da bi ji Gospod podaril še novih moči, da bo lahko še nadaljevala dela krščanske ljubezni v poklicu župnijske gospodinjice ...

Nova oblika ljubezni

Zmožnost presajevanja organov je eden vidnejših uspehov sodobne medicine. Mnogo ljudi tako lahko živi s podarjenimi organi. In ne samo to. V začetku so bila zdravstvena središča, ki so bila usposobljena za takšne posege, zelo redka in oddaljena, danes jih je veliko več. Gre sicer za zahteven kirurški poseg, ki pa postaja del redne medicinske prakse. Leta 1996 se je Evropa lahko pohvalila s 3249 presaditvami srca, s 726 presaditvami pljuč in s 16453 presaditvami ledvic. Danes lahko deset tisoč pacientov računa na podarjene organe.

Moj namen ni govoriti o medicini, ampak o novih možnostih, ki jih to dejstvo nudi za izpolnjevanje krščanske zapovedi ljubezni. Znani so nekateri herojski primeri, ko je fant daroval eno od ledvic, da je njegov brat ostal pri življenju. Žal tudi na to področje sega kriminal. Slišali smo za novice, da prenašajo darovane organe iz tretjega sveta v Evropo, predvsem organe otrok.

Razvoj na tem področju je prinesel sprejemljivo ponudbo: svobodno izraziti voljo darovati svoje organe, potem ko nastopi smrt. Na ta način si utira pot nova kultura darovanja organov. Mnoge države so prosile svoje državljane, naj izrazijo svojo voljo, da so po smrti pripravljeni darovati svoje organe. Namesto da bi zdrave organe pustili zemlji, ti lahko služijo drugim ljudem. Samo pod pogojem, da to ne postane trgovina. Gre namreč za darovanje in ne za kupovanje.

Kaj si lahko mislimo ob tem? Darovanje organov v času življenja nam postavlja legitimna etična vprašanja: potrebno je upoštevati ne samo odgovornost do svojega življenja, pač pa tudi pravice tistih, katerim pripadamo: žena, mož, otroci, namembniki našega poslanstva ... Prošnja za darovanje organov je predvsem prošnja za darovanje po smrti. Poznamo slaven primer: don Gnocchi je pustil svoje oči slepim otrokom.

Člani salezijanske družine prav v tem, da smo "salezijanska", lahko odkrijemo nov namig za to dejanje ljubezni, humanizma in svobode, da darujemo to, kar moremo, za življenje drugih.

Jezus je dal svoje telo za nas. V življenju sv. Frančiška Saleškega beremo, da je v času, ko je bil študent prava v Padovi, videl, kako so se študenti medicine pulili, da so lahko proučevali anatomijo na človeških truplih. Zato je v testamentu zapisal, da po smrti lahko uporabijo njegovo truplo v raziskovalne medicinske namene. Zgled ljubezni, realizma in humanizma.

Pri darovanju organov gre vsekakor za hoteno osebno dejanje. Torej ne pride v poštev, da bi bilo darovanje organov zapisano v kakšen zakonsko obvezen zdravstveni program. Z druge strani je jasno, da darovanje organov ni v nasprotju s krščansko vestjo; še več, to je izraz zrele evangelijske ljubezni.

Juan E. Vecchi, vrh. predstojnik

Lj-GORNJI TRG

GOSPODINJSKI TEČAJ - ŽIVLJENJU NAPROTI

Gornjetrska skupnost sester Hčera Marije Pomočnice v Ljubljani že kar nekaj let prireja GOSPODINJSKI TEČAJ za odrasčajoča dekleta. V poletnem času sta že utečena dva termina: najprej teden začetnega gospodinjskega tečaja, nato pa malo krajši tečaj nadaljevalne stopnje. Prijavljajo se dekleta iz vseh predelov Slovenije, srednješolke, študentke, pa tudi absolventke ali celo dekleta tik pred poroko. Letos je bilo ravno tako.

Gospodinjski tečaj je pri nas tako zastavljen, da neka-ko predstavlja ŠOLO ZA ŽIVLJENJE. Dekleta uvajamo v skrivnosti veselega opravljanja najrazličnejših gospodinjskih opravil: delovne skupine se zvrstijo pri kuhanju, šivanju, likanju, pripravi pogrinjkov, strežbi, vezenju, izdelovanju makrameja ipd. Čeprav se sestre in naši sodelavci pri programu trudimo za kvaliteten ponudbo, čutimo, da stroka ni vse, kar mladi potrebujejo za življenje. Naša velika skrb je zato tudi ta, da bi dekleta začutila, kako gospodinjska opravila niso le težka mōra in neodložljivo breme na žen-

skih ramah. Želimo, da bi gospodinjski tečaj pripomogel k temu, da dekleta postanejo dobre gospodinje in mamice, ki se domačih opravil lotijo z ljubeznijo in veseljem.

s. Damjana

BLED

UČILI SMO SE ITALIJANŠČINE

Za zaključek italijanskega tečaja, ki je med šolskim letom potekal pri sestrah HMP na Bledu, nas je nekaj od udeležencev skupaj s s. Ivanko obiskalo mangrška jezera, povzpeli pa smo se tudi do kočice Zacchi pod Poncami na višini 1380 m v Italiji. Naše popotovanje je bilo zanimivo in zabavno, kot so bile prijetne in prijazne ure italijanščine med letom.

Ozračje na naših šolskih urah je bilo veskozi polno domačnosti in topline kljub starostni razliki tečajnikov. In vsaka italijanska beseda, ki smo se je naučili in jo znali tudi uporabiti, nas je razveselila in opogumila.

Vsi smo hvaležni našim učiteljicam s. Ivanki, s. Simoni in s. Danijeli, zahvaljujemo se jim za njihovo potrpežljivost in upamo, da nas bodo z novim šolskim letom spet sprejele medse in nam posredovale znanje tega tuje jezika.

J.B.

Šenčur: 60 mladih animatorjev je vodilo tedenski oratorij za 250 otrok

SPOMINI IZ DAVNIH DNI

**KOT JIH JE ZAPISAL JOŽEF MEZE,
PRVI SALEZIJANEC,
KI JE PRIŠEL NA RAKOVNIK LETA 1901**

Edini prebivalec, ki smo ga našli v gradu ob svojem prihodu, je bil čuvaj, hišnik in oskrbnik po imenu Pavlin. Bil je mož stare korenine, original, ki bi zaslužil, da bi ga ovekovrečilo spretnejše pero, kot je moje. Znal je mnogo povedati o raznih čudovitih dogodkih najbolj pa, kako je v Rakovniku strašilo, preden so prišli tja salezijanci. Zato se je tedaj splošno po Ljubljani govorilo o tem, kako na Rakovniku straši. Mož je ostal pri salezijancih do svoje smrti.

Pred nami je ostalo odprto važno, odločilno vprašanje: kaj bomo delali na Rakovniku, kako se lotili vzgoje mladine, radi katere smo bili pozvani? Težko vprašanje! Manjkalo je vseh predpogojev za kak izdaten začetek. V tem so nam dnevi minevali počasi in čakali smo, da nam Božja previdnost pokaže kako pot.

Dne 8. decembra popoldne so sklicali prvi sestanek sodelovanja, kolikor ga je bil že g. Smrekar organiziral pred našim prihodom. Sestanek smo imeli v starem katoliškem domu tam nekje pri Križankah. Govoril je g. Smrekar, navzoča sva bila g. ravnatelj in jaz: g. Perovšek je ostal doma in čuval dom. Nekoliko se še spominjam govora g. Smrekarja. Prisposobil je Rakovnik Betlehemu in salezijansko delo Jezusu, ki se je razvijal počasi in rasel v modrosti pred Bogom in ljudmi. Po govoru je povabil navzoče, naj se dajo vpisati med sodelavnike, ako se še niso. Spominjam se, da se je tisti večer dal vpisati med sodelavnike gospod, ki je še da-

nes ves naklonjen salezijancem in to je g. AL. Kocmur, ravnatelj 1. Delav. Kons. Društva.

Po sestanku sodelovanja sva se že pozno zvečer vrnila z ravnateljem na Rakovnik. Kaj najdeva doma? Prvega našega gojenca. Imam ga pred očmi, kakor da bilo to včeraj. Stal je v prednji sobi na desni v gradu, kjer sva imela z g. Perovškom svojo učilno sobo, zavrt v zelen havelok. Plašno je gledal svoje bodoče predstojnike in instruktore. Bil je to Maks Simončič, ki se še danes z veseljem in ponosom spominja, da je bil prvi salezijanski gojenec na Rakovniku. Vsi smo bili veseli, da smo prav na Brezmadežno dobili prvega gojenca in videli smo v tem dogodku zagotovilo posebnega Marijinega varstva.

Razsvetljena cerkev in zavod ob prazniku Marije Pomočnice

Kmalu se je oglašil drugi gojenec France Osolnik, sedaj duhovnik ljubljanske škofije in nato še tretji, četrti. Prvo leto je število gojencev naraslo na sedem. Prva obednica za gojence je bila v tisti nizki sobi v pritličju, kjer je sedaj shramba za sadje in druge slične pritlikline: ena izmed spalnic pa tam, kjer je sedaj shramba za papir.

Kakšno je bilo naše življenje tedaj? Tako živahno, kakor moč goče nikdar pozneje. Malo nas je bilo, a ob prostem času smo napravili več hrupa kot sedaj, ko je čez sto gojencev. Daleč na okoli po Barju se je razlegalo veselo kričanje naših prvih gojencev in ker tedaj še ni bilo hiš v rakovniški neposredni okolici, smo bili glede igrišča zelo velikopotezni: prav do železniške proge in še čez je segala meja naših teritorialnih zahtev. To so bili pač začetki, ki jim je kumovala najpristnejša poezija brez zunanjih oblik, v katere se je pozneje hočeš nočeš moralo vklemiti gojence, ko je naraslo njihovo število.

G. Smrekar nas je v prvih dneh, kakor tudi v poznejših časih, pogostokrat obiskoval ves vesel, da so se uresničile njegove želje, da so salezijanci po dolgem pričakovanju vendarle dospeli na slovenska tla. Gotova resnica je, da bi brez tega blagega, gorečega gospoda, ki sedaj počiva na pokopališču svojega domačega kraja pri sv. Heleni, danes najbrž ne bi bilo slovenskih salezijancev in med Slovenci bi bil don Bosko najbrž še danes neznan in neznana bi bila pobožnost do Marije Pomočnice, ki je sedaj tako razširjena med našim ljudstvom. Zato pa je naša dolžnost, da se ob 25. letnici obstoja salezijanskega delovanja med Slovenci spominjamo tega blagega moža, ki je prav pri svojem delovanju za pripravo salezijanskega doma veliko pretrpel in doživel mnogo bridkih ur. Zato ob koncu teh mojih kakršnihkoli spominov zakličem: Slava spominu ranjekemu opatu Janezu Smrekarju!

*Salezijanski vestnik, 6/
1926, str. 124s*

GOSPOD, DAJ MI MODROST

Med letošnjimi slovenskimi novomašniki je tudi salezijanec Peter Končan, doma iz Šentjošta nad Horjulom. Prvo nedeljo v juliju so se mnogi sorodniki, prijatelji in znanci ter župljani Šentjošta veselili njegove nove maše. Že lani je kot diakon deloval med mladimi v Želimljem, kjer bo tudi v prihodnje nadaljeval svoje salezijansko in duhovniško poslanstvo. Sam pripoveduje o svoji poti do poklica in o poti darovanja in služenja, ki se odpira pred njim.

KORENINE POKLICA

Moja zibelka je tekla v Šentjoštu nad Horjulom, kjer sem se rodil 30. 5. 1974 vernima staršema, mami Ani in očetu Francu. Poleg mene, ki sem najmlajši, sta podarila življenje še trem otrokom. Imam namreč še dva brata, Janeza in Franca, ter sestro Mileno. Lahko bi rekel, da je bilo moje otroštvo srečno, predvsem po zaslugi mojih dobrih in skrbnih staršev. Prav tukaj verjetno tiči tudi vzrok, da sem zaslišal Gospodov klic in se odločil, da mu sledim kot salezijanec – duhovnik. Za vso ljubezen in dober zgled jima bom vedno hvaležen.

SREČANJE Z DON BOSKOM

Salezijance sem pobljže spoznal na duhovnih vajah v Želimljem, ki sem se jih redno udeleževal od četrtega razreda naprej. Pritegnila me je predvsem njihova sproščenost in pristno zanimanje za nas mlade. Tako mi ni bilo težko, da sem se že takoj po osnovni šoli odločil, da grem v Želimlje in tako začnem duhovno avanturo, ki mi jo je določil Gospod. V letih študija pri nas in v tujini sem rasel in poglobljal svojo poklicanost ter širil svoje duhovno, kulturno in intelektualno obzorje. Čedalje bolj sem spoznaval in tudi vzljubil don Boska, ki je bil, kot rad včasih rečem mladim, eden največjih »frajerjev«. Znal je na najboljši možni način odgovoriti na potrebe mladih svojega časa in je bil tudi

sposoben, s svojo pristno izkušnjo Boga, začrtati karizmo, ki je živa še danes.

PRINAŠALEC BOŽJEGA UPANJA

Vesel sem, da sem sledil Gospodovemu klicu in postal duhovnik. To je velika in odgovorna naloga, zato prosim, kot kralj Salomon, »Gospod, daj mi modrost!« Daj, mi notranjega ognja, da bom vztrajal na poti, da bom luč ljudem, daj mi prave razsodnosti, da se bom znal v vseh trenutkih življenja vedno odločati tako, kot je Tvoja volja. Kot duhovnik bi bil rad prinašalec Božjega upanja in ljubezni, prinašalec veselega oznanila vsem ljudem, posebno mladim, posebno tistim, ki so najbolj preizkušani, ki so najbolj na obrobju vsega dogajanja, tistim, ki imajo od življenja najmanj.

Mladi so tisti, ki mi dan za dnem osmišljajo mojo odločitev. Rad sem med njimi in jim želim, da bi bili srečni. Srečni pa bodo le tako, če bodo sledili temu, v kar so poklicani. Rad bi jim odprl oči za vse lepo, ki je okrog njih, da bi spoznavali Boga v majhnih stvareh, ki jim jih iz dneva v dan naklanja, v ljudeh s katerimi se dan za dnem srečujejo, da bi ga spoz-

nali v lepoti narave, ki vsa živi in diha od polnosti Božjega življenja. Vsak mora spoznati bogastvo, ki ga je Gospod položil v njegovo srce in iz sebe narediti nekaj lepega, nekaj velikega. Mladi, odpravite se s pogumom na pot duhovne avanture!

Na koncu bi se rad zahvalil vsem, ki ste me na tak in drugačen način spremljali na poti duhovnega poklica. Na poseben način sem hvaležen vsem, ki ste molili zame. Obljubljam vam, da bom tudi jaz za vas molil, hkrati pa se vam še naprej toplo priporočam v molitev, da bi bil dober duhovnik, in da bi na svoji poti vztrajal.

novomašnik Peter Končan sdb

MOLITVENI NAMENI

◆ SEPTEMBER

Z veseljem se spominjamo rojstva Device Marije, iz katere je izšlo sonce pravičnosti, Kristus, naš Bog.

Molimo za slovenske družine, da bi z radostjo sprejemale nova življenja.

◆ OKTOBER

Če rožni venč boš molil rad, dobil boš milost vsakokrat ...

Molitev rožnega venca v oktobru namenjamo za milost stanovitnosti v zakonskem, duhovniškem in redovniškem poklicu.

◆ NOVEMBER

V nebesih sem doma, tam Jezus krono da, tam je moj pravi dom, tam večno srečen bom.

V novembru molimo za naše pokojne sorodnike, duhovnike in vse Bogu posvečene osebe, da bi bili čimprej deležni radosti nebes.

ZAČAJ SO, NAM VZELI NAŠEGA ŽUPNIKA?

Odgovor na gornje vprašanje, ki sem ga v času duhovniških premestitev večkrat slišal, ni preprost. Omeniti želim vsaj kako misel, ki nam lahko pomaga razumeti premestitve duhovnikov, da bomo to dejstvo v duhu vere sprejemali kot zreli kristjani.

Zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev je eno najtežjih opravil škofa ali redovnega predstojnika(ce) premeščanje duhovnikov, redovnikov in redovnic na novo delovno mesto. Razlogov za premestitve je veliko: smrt, odhod v zasluženi pokoj, želja duhovnika, konkretne potrebe župnije, prihod novomašnikov, pa tudi odločitev posameznega duhovnika, redovnika ali redovnice, da zapusti duhovniške ali redovniške vrste. Nastalo vrzel je potrebno zapolniti. Razen tega pa je splošno prepričanje, da je za dušnega pastirja in za farane koristno, da se po desetih ali dvajsetih letih zamenja delovno mesto. Škofje in predstojniki upoštevajo potrebe Cerkve, potrebe posameznih župnij ali drugega delovnega mesta v Cerkvi, pozorni so na osebne darove duhovnikov, redovnikov in redovnic in tudi na njihove želje, kolikor je to le mogoče. Pri premestitvah je potrebno veliko pogovorov, da se najde najboljša rešitev. Ni lahko uskladiti vseh vidikov: zahtevnost nove službe, želja premeščenih in še posebej želja faranov, ki si navadno želijo mladega, simpatičnega, družabnega duhovnika ... Premestitve na nova delovna mesta v Cerkvi je treba gledati z očmi vere, v luči nebeškega kraljestva, drugače se prej ali slej zatakne. Razne delegacije na škofijo in anonimna pisma ne koristijo nikomur, ne duhovniku, ki odhaja, ne vernikom določene župnije, še najmanj pa duhovniku, ki prihaja, ker mu na ta način dajo vedeti, da je nezaželen ...

Tudi letos smo lahko občudovali držo mnogih kristjanov, ki so se s solzami v očeh poslavljali od dosedanega dušnega pastirja, en teden pozneje pa z radostjo in novim upanjem sprejeli drugega, ki jim ga je poslala Božja previdnost. Pomembno vlogo pri spremembah služb, zlasti na župnijah, ima odhajajoči duhovnik, katerega sveta naloga je, da pripravi farane na dostojen sprejem novega dušnega pastirja ali katehistinje. Probleme pa navadno delajo ljudje, ki mislijo zgolj po človeško in jim je malo mar resnični blagor duš.

Vsem, ki so bili letos premeščeni iz kateregakoli vzroka, posebej še novomašnikom, želimo molivci za duhovne poklice obilo Božjega blagoslova na novem delovnem mestu. V ta namen in še posebej za nove duhovne poklice bomo molili na molitvenih srečanjih, ki bodo na praznik Marijinega rojstva 8. septembra na Brezjah, Ptujski gori in Sveti gori.

Dragi molivci, kdor le more, naj na ta dan poroma in pri Materi Mariji prosi za nove duhovne poklice in za njihovo stanovitnost.

Ivan Turk, voditelj SMZ

Ivan Turk

Ul. br. in enotnosti 1, 9241 Verzej, tel. 02/588-90-60 ali 040/533-440

Pozdravljena Kraljica

MOLITEV, KI JE PRIŠLA IZ SRCA SVETEGA BERNARDA

OD MOLITVE REDOVNIKOV DO MOLITVE KRŠČANSKEGA LJUDSTVA

Od leta 1090 do 1153 je v Franciji živel sveti menih Bernard iz Clairvauxa. Bil je nežno vdan Božji Materi. Hotel ji je izkazati svojo ljubezen na vsak način. Trudil se je tudi, da bi jo ljudje častili in molili kot Mater vseh kristjanov. V ta namen je zložil lepe molitve, med katerim je najbolj znana **Pozdravljena Kraljica**. Zložil jo je, da bi jo njegovi sobratje peli

v samostanu v Clairvauxu, katerega opat je bil.

Navada prepevanja **Pozdravljena Kraljica** ob sklepu večerne molitve se je hitro razširila po vseh samostanih cistercijanske družine (redovniki, ki so posvetili življenje molitvi in obdelovanju zemlje; pri nas so v Stični).

Ljudje, ki so ob koncu dneva slišali brate peti to lepo molitev Devici, so jih kmalu začeli posnemati, in tako so **Pozdravljena Kraljica** začeli peti in moliti tudi v cerkvah in krščanskih hišah. Mnogi škofje so to molitev naučili ljudi in sam papež je ukazal, da jo morajo vsi duhovniki in redovniki ob sklepu svoje velike molitve vsak dan moliti za vse Božje ljudstvo.

Tu so besede, s katerimi je sv. Bernard zložil to molitev:

*Pozdravljena Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci;
k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.
Obrni, torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas,
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija.*

ZADNJE BESEDE

Leta 1146 je sveti redovnik Bernard obiskal germansko mesto Spir, ki je bilo takrat sedež cesarstva. Sloves svetnika se je razširil in mnogo ljudi ga je sprejelo z občudovanjem in spoštovanjem.

V nedeljo 28. decembra je s cesarjem Konradom vstopil v največjo cerkev mesta, kjer so čistili antično Marijino sliko. Ljudje, ki so napolnjevali cerkev, so videli Bernarda, ki je dvignil oči k Devici in jo glasno pozdravil s temi veselimi besedami: 'O mila, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!'

Od takrat so te zadnje besede dodane molitvi POZDRAVLJENA KRALJICA in mi jih še vedno molimo.

NALOGA

Pogosto bom molil
POZDRAVLJENA
KRALJICA

VSAKA MATI PRISKOČI OTROKOM NA POMOČ

Med številnimi molitvami v čast Gospe je POZDRAVLJENA KRALJICA zagotovo ena najlepših. Verjamem, da je presveta Marija zelo zado-

MOLITEV

Sveta Marija mati
usmiljenja, želim te imeti
za močno pomočnico
v življenju in ob smrti.

Pogosto bom molil
POZDRAVLJENA
KRALJICA, ki je prišla
iz srca sv. Bernarda
in jo moli na milijone
kristjanov.

Ti pa blagoslavljam moje
življenje in me ob koncu
dni za roko popelji
k tvojemu sinu Jezusu,
da me sprejme
v Nebeški mir.

voljna, ko jo imenujemo "Mati usmiljenja, življenje sladkosti, upanje naše".

Mati ne more, da ne bi priskočila na pomoč otrokom, ki jo kličejo in jokajo razodevajo svoje potrebe. In tako v POZDRAVLJENA KRALJICA mi spominjamo našo nebeško Mater, da smo "Evini otroci", da torej v sebi čutimo izvirni greh in da občutimo uboštvo, skušnjave in šibkosti, ki izvirajo iz tega greha. Tako jo polni zaupanja v njeno ljubezen prosimo, naj nas brani, tako kot močna odvetnica brani tistega, ki je obdolžen krivde, da posuši naše solze in nas potolaži. In končno prosimo, naj nas po tem življenju, ki je tako zelo podobno izgnanstvu, v katerem se čutimo sužnji zla, privede k svojemu Sinu v kraljestvo veselja in miru.

Ob poslušanju teh besed, ki prihajajo iz naših ust in našega srca, Marija, ki je naša prava Mati, ne bo mogla, da nam ne bi priskočila na pomoč in nas vzela pod svoje varstvo.
(Il Cattoico Proveduto, str.41-45)

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRITEBI DOMA!

Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

VSAKEMU KOŠČEK NEBA

Programa poletnega (večinoma enotedenskega) oratorija se je v približno 90-ih župnijah udeležilo okrog 6000 otrok, program pa vodilo kakih 1000 mladih animatorjev.

Murskosoboški animatorji so svoj program, ki je bil podoben tudi na drugih oratorijih, predstavili takole: »Vsak dan se je okrog 80 otrok (drugje od 25-230) zbralo ob dvigu zastave, ki je napovedoval začetek dneva. Zatem je sledila zgodba o sv. Janezu Bosku, ustanovitelju salezijancev, sester HMP in oratorija. Po zgodbi smo o njej razmišljali pri katehezi. Sledile so zanimive igre, po odličnem kosilu pa smo svojo ustvarjalnost preizkusili v odlično pripravljenih delavnicah, kjer smo izdelovali spominke iz raznih materialov: rože iz blaga, okvirje za fotografije, vaze, obeske iz gline, cofke ... (v večini oratorijev pa delavnice dopoldne, igre pa popoldne!). Ob sredah smo se podali na izlet ... Sodelovali smo pri sv. maši za uvod oratorija, sredi tedna imeli svojo, oratorijsko, sv. mašo, v nedeljo pa še za zaključek uspešnega dela. Za popestritev smo organizirali vodne igre, karaoke, razne tekmovalne igre ... DA bi tudi starši videli del našega ustvarjanja, smo v soboto skupaj z njimi pripravili piknik. Tega projekta ne bi mogli izvesti brez številnih sponzorjev, katerim se za vse prispevke iskreno zahvaljujemo. Med nami se je spletlo veliko novih prijateljskih vezi, za katere upamo, da se naslednje leto še okrepijo.«

Sentrupert

VESELJE OB SREBRNOMAŠNIKU

• Animatorji so vsako jutro zaigrali del zgodbe. V delavnicah smo 'ustvarjali' volnene ovčke, umetniško pobarvali zid pred župniščem z motivi don Boskovega otroštva, izdali časopis, pripravljali okusne jedi. Manjkalo ni niti velikih iger, veselja v bazenu in pohoda, kjer smo pekli klobase. Zadnji dan smo se spomnili g. župnika Mirka, ki je obhajal srebrnomašni jubilej ter ga presenetili z lepim programom, torto in darili. *Marko*

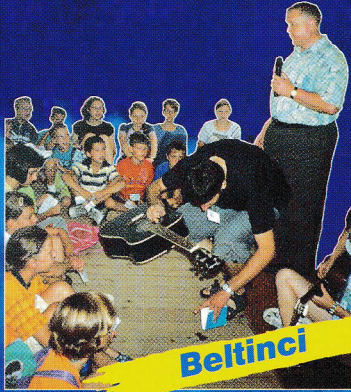
• V Murski Soboti smo imeli letos jubilejni 10. oratorij, zato smo ga imeli kar dva tedna ... Ob sredah smo se podali na izlet, kjer smo spoznali, kaj vse je potrebno, da nastane kruh, zato smo si ogledali mlin v Gornjih Petrovcih in mlina ter pekarno v Verzeju ... *animatorji*

Kovor

• Naš oratorij je imel svojo himno in zastavo ter osrednje geslo: »Od tedne si ne želim drugega, kot da si dober in vedno vesel!« (sv. Janez Bosko). Vsakodnevno druženje smo zaključili z različnimi igrami, v soboto pa dvorišče za nekaj časa zamenjali s travniki in gozdom, kjer smo pripravili orientacijski pohod ... To je bil prvi oratorij v naši župniji in dekaniji. Lahko rečemo, da je otrokom in animatorjem uspelo, oratorij je zaživel. Želje otrok in njihovih staršev so, da bi pestro in kakovostno preživljali počitniške dni, zato mladi iz župnije Kovor obljublamo, da bo oratorij še živel. *animatorji*

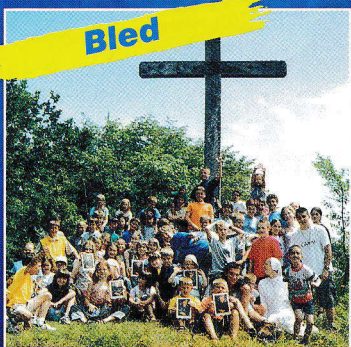
Beltinci

● Prijazno dvorišče stare šole, ki že dolgo let sameva, je postalo naše dnevno igrišče. Stara šola, ki je že toliko let prazna, je nenadoma postala prava vrlina veselja, petja, sreče in še in še ...
Jožek

● Otrokom nismo ponudili samo raznih delavnic, iger in kateheze, pač pa smo jim ponudili sami sebe – svoj zgled. Kako neverjetno znajo otroci opazovati, nihi ne zavedaš se, pa te gleda in gleda, ko poješ, ko se pogovarjaš. Oratorij pa je in pušča pečate tudi animatorjem. Upam si trditi, da je vsak animator začutil košček don Boskovega neba. Bili smo delček njega.
Micka

● Najlepši diamant na svetu so otroci, ki jih je treba vzgajati in jim kazati pot do Boga. Zato smo animatorji žrtvovali ta čas počitnic za naše otroke ter jim dajali možnost doma, igrišča in šole.
Štefan

Bled

● Naše glavno vodilo je bilo, da bi vsak otrok dobil svoj košček neba, se čutil ovrednotenega in doživel, da je ljubljen in sprejet. Počutili smo se kot člani velike družine, kjer se imamo radi. V oratoriju smo imeli razne delavnice, med drugim smo pletli vence za okrasitev cerkve ob novi maši br. Jarota ... Zanj smo tudi veliko molili ter pripravili duhovni šopek in mu podarili nekaj od vsega, kar smo delali.
animator Luka

Senčur

Najštevilčnejši oratorij!

● Obiskovalo ga je približno 250 otrok, starih od 6 do 14 let, in 60 animatorjev ... V četrtek smo šli na prelep izlet na Primorsko. Žal se nismo šli kopat, ampak smo prijeten dan preživeli v Lipici, kjer smo se igrali v naravi in imeli tudi sv. mašo v naravi ... Zadnji cel dan smo prišli na oratorij s spalno vrečo v roki, saj smo načrtovali taborjenje v naravi, kjer bi prespali v šotoru. Na naše veselje pa je prišla slaba novica, ki je odpovedala taborjenje, saj je dež preveč namočil tla. Bili smo vsi potrti in obenem veseli, saj smo se dogovorili, da bomo imeli v nedeljo piknik ...

Špela

● V Mariboru je oratorij trajal kar tri tedne. Nekateri otroci so se raje odrekli morju, samo da so lahko ostali s prijatelji na oratoriju. Več kot petdeset otrok je počelo marsikaj, med drugim so tudi klesali opeko in kamen, snemali film in vsak teden odšli na celodnevni izlet (elektrarna Krško, Ajdovski gradec, Aqualuna v Podčetrtku) ... Srečni so bili vsi: otroci, ki so namesto pred TV, računalnikom ali na cesti aktivno preživeli tri tedne; starši, ki so lahko mirno odšli v službo ter mladi animatorji in g. Viktor, ko so videli zadovoljstvo v mladih očeh in bili poplačani za svoje prostovoljno delo in za vse uredice, ki so jih že med letom porabili za organizacijo oratorija.
Alenka

Maribor

● Don Bosko je osvojil srca otrok tudi v Kikindi, kjer so prvič slišali o njem. Župnik Botka, sestra Alix, katehistinija Silvija in animatorji so se dolgo pripravljali na ta dogodek. Več kot 100 otrok je navdušeno in pozorno spremljalo dogodke iz življenja Janezka, bodisi na filmskem platnu ali v obliki kratkega gledališkega prizora.

● V nedeljo 8. julija so se pri mladinski maši v Mužljah otroci pod vodstvom zborovodje Erneja Kovaca in Silvije Kurucz ob veselem prepevanju zahvalili za toliko lepih trenutkov, ki so jih preživeli v veselju in družabnem ozračju v tednu oratorija. Glavno besedo pri organiziranju in izvedbi oratorija je imel g. Tratnjek, ki je veliko časa porabil že za to, da je prevedel tako rekoč celo knjigo *Vsakemu košček neba*. Sestri Brigita in Alzbeta sta skupaj z animatorji (14) skozi ves teden skrbeli za dobro počutje otrok, ki jih je bilo vsak dan okrog 130.
KiS

Kikinda - Mužlja

VSAKEMU KOŠČEK

*Sredi Šenčurja cerkev stoji,
prid'ite pogledat, kaj se godi.*

*Mnogo je hrupa, prijaznih besed,
tak oratorij je na pogled.*

*Prid'ite k nam, ker tu je veselo,
tu se igra in tu se bo pelo.*

*Vmes pa imamo tudi molitev,
to je prava duhovna sprostitev.*

*Vsi smo veseli, vsi lahkih nog,
saj je nad nami – naš ljubljeni Bog.*

Špela Novak

ORATORIJ 2001

1996 - 25 župnij, 1600 otrok, 360 animatorjev
1997 - 35 župnij, 2400 otrok, 480 animatorjev
1998 - 42 župnij, 3000 otrok, 550 animatorjev
1999 - 60 župnij, 4000 otrok, 750 animatorjev
2000 - 75 župnij, 4900 otrok, 900 animatorjev
2001 - 90 župnij, 6000 otrok, 1000 animatorjev

Begunje na Gorenjskem, Beltinci, Bled, Bočarje, Cerklje na Dolenjskem, Cerklje na Gorenjskem, Toplice, Gorje, Griže – ml. in st., Griže – Ank. Domžalah, Kapele pri Brežicah, Kikinda – Vojvodina, Kranj Zlato Polje, Kranjska Gora, Lesc. Rakovnik, Lj. Rudnik, Lj. Sv. Jakob, Lj. Trnovo, Luče ob Savinji, Maribor J. Bosko, Mengeš, M. Mužlja – Vojvodina, Novo mesto – Šmihel, Od. Prečna, Preska, Radovljica, Rakek, Reteče, P. ca, Slovenska Bistrica, Sodražica, Stična, Sv. ca), Sempeter pri Gorici, Senčur, Sentjanž, Sp. Sentrupert, Škocjan pri NM, Skofja Loka, Skof. Litiji, Štanga, Trebnje, Trstenik, Turnišče, Veles. Dobrepolje, Žalna, Zelezniki, Zelimlje.
(Če so podatki pomanjkljivi ali nepravilni, vas

LEBA

Od tebe si ne želim drugega, kot da si dober in vedno vesel.

D. Bosko

Med nami se je spleto veliko novih prijateljskih vezi, za katere upamo, da se naslednje leto še okrepijo.

a, Bohinjska Bistrica, Boštanj, Bučka, Celje, Čemšenik, Dob, Dol pri Ljubljani, Dolenjske Bran, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Jarše pri Prudina, Komenda, Koroška Bela, Kovor, Kranj, Litija, Lj. Ježica, Lj. Kodeljevo, Lj. Polje, Lj. Zadobrova, Ljutomer, Logatec, Loški Potok, Peč, Mozirje (Lepa Njiva), Murska Sobota, Odranci, Pišce, Podgorica (Črna gora), Polšnik, Rogaška Slatina, Selenča – Vojvodina, Sevnica, Šelena – Dolško, Sv. Primož (Radlje/Vuzenica) nad Horjulom, Sentjurij pri Grosupljem, Šmarjeta, Smartno ob Dreti, Smartno pri Prudini, Velike Lašče, Veliki Gaber, Verzej, Videm

Prosimo, da obvestite uredništvo Vestnika.)

POSLANSTVO MATERE

MAMA PO VZORU MAME MARJETE

Prvi spomin, ki ga je veliki vzgojitelj mladih sv. Janez Bosko imel na svojo mater, je bila njena roka. Janez je imel komaj dve leti, ko ni hotel oditi iz sobe, v kateri je umiral njegov oče. »Ubogi sin, pojdi z menoj, sedaj nimaš več očeta,« je dejala mati, planila v jok in me prijela za roko ter me odvedla ven. »Jokal sem, ker je jokala ona,« je mnogo let kasneje zapisal v svojih Spominih. Marjetina roka, četudi zgarana in srta od bolečine in skrbi za prihodnost, je bila blaga in trdna: nikoli ne bo zapustila svojih otrok.

»Lahko nas zadenejo preizkušnje, toda šli bomo naprej; naj se zgodi karkoli, ti se lahko zaneses name« je bilo v tem trenutku njeno pomembno sporočilo najmlajšemu sinu. Marjeta je imela tedaj 29 let, Janezek 2, Jože 4, Anton pa 14 let. Anton je bila Marjeta samo mačeha. Povrh tega je bil Anton tedaj pubertetnik, dober delavec, toda trdoglav in ljubosumen.

V svoji situaciji je bila Marjeta zelo moderna mati: vsa odgovornost za družino je bila na njenih ramah. Pogost problem današnjih mater je, da so same. Same so, ker imajo dvojno delo: v službi in doma; same so, ker zaradi obilice dela ne morejo biti z otroki; ali pa ostajajo same pri vzgoji otrok.

Mama Marjeta je bila predvsem navzoča. Njena ljubezen je popolna in dejavna, z malo besedami, a veliko dejanji, nenehen zgled, popolno darovanje. Bila je nepismena kmetica, toda zelo razumna, modra in uravnovešena. Pri vzgoji svojega sina Janeza Boska je imela veliko vlogo. Njeni nauki so bili preprosti, a veliki. Poglejmo si jih nekaj:

Odločitev in pogum sta prva zagotovila uspeha.

Don Boska ni nihče nikoli videl obupanega. Tudi njegove matere ne.

V družini mora vsakdo prijeti za delo.

Mama Marjeta je že zgodaj naučila svoje sinove delati tako doma kot na polju. Janez je moral delati, da si je lahko služil denar za študij: tako je delal kot krojač, mizar, natakhar in brivec. Tudi ko je pozneje v svojih domovih sam imel svoje fante, pri njem ni nihče lenaril. Kadar je kakšen deček priteknel k mami Marjeti, da bi mu prišla gumb, mu je ponudila iglo rekoč: »Zakaj ne poskusiš sam? Treba se je naučiti vsega po malem.«

Značaj je treba obvladovati.

Vsak otrok ima svoj značaj, toda vsakdo se ga mora naučiti obvladovati. Mama Marjeta je

z ljubeznivostjo in potrpežljivostjo upognila Antonovo trdoto. Z veliko pozornostjo je sledila Janezkovemu razvoju. »Janez ima v sebi močan občutek gotovosti vase, ki se zlahka preljuje v ošabnost.« Marjeta ni zanemarila njegovih drobnih trmarjenj vse od začetka, ko sam še ni bil sposoben moralne odgovornosti.

Prepiranja in nerazumevanja med brati se ne rešijo s pridiganjem in razpravljanjem.

Mama Marjeta je razumela, da Anton ne more doumeti Janezove želje po študiju in je odločno posegla; četudi s solznimi očmi, ko se je Janez poslavljaj od doma in odhajal kot hlapec daleč od hiše.

Otroci imajo svojo pot, a jih je na njej potrebno spremljati.

Takoj ko je Marjeta spoznala Janezov poklic, mu je jasno rekla: »Dobro me poslušaj, Janez. Želim, da dobro in v miru premišliš. Ko se boš odločil, pojdi po svoji poti in se ne oziraj na nikogar, tudi name ne. Najpomembnejše je, da slediš Božji volji. Župnik želi, da bi te prepričala drugače, ker bi te utegnila na stara leta potrebovati. Toda rečem ti: v tej stvari se ne oziraj name. Bog je pomem-

bnejši do vsega. Od tebe ne želim ničesar, ne pričakujem ničesar.« To je zares ždati življenje'.

Veselje in mir srca sta sol življenja.

Mati Marjeta je pazila na svojega sina, toda ne z nezaupanjem in teženjem. Zнала je opominjati z veseljem in gledati na življenje s kančkom humorja.

Govoriti, pogovarjati se in pripovedovati so življenjski trenutki družinskega življenja.

V skromni hišici Boskovich bil čas tudi za pripovedovanje sanj.

Moralna vest je temeljni vodnik.

Boskovi otroci so se že od majhnega naučili razlikovati dobro in slabo, brez prikrižanja in prevar. Dobro so vedeli, kaj lahko naredijo in česa ne smejo storiti. Na smrtni postelji je mama Marjeta z mirnostjo rekla svojemu sinu: »Mirno vest imam, saj sem storila vse, kar sem mogla.«

Boga spoznaš v družini.

Molitev, verouk, čut Božje previdnosti, zakramenti, dela ljubezni: vse to se je Janez Bosko naučil od svoje matere. Prav od njegove matere se je porodil njegov preventivni sistem.

Pripravila s. Marija Imperl

KO JE BOG USTVARIL MAMO

Dobri Bog se je odločil, da bo ustvaril... mamo.

Že šest dni se je trudil, ko je mimo prišel angel in mu rekel: »S to tukaj pa izgubljaš čas, a?«

Bog pa: »Že, že, toda ali si prebral zahteve v naročilu? Morala bi biti pralna, vendar ne iz plastike ... imeti bi morala 180 gibljivih delov, katere bi bilo možno po potrebi zamenjati ... delati bi morala ob kavi in ostankih hrane od prejšnjega dne ... znati bi morala dati poljubček, ki bi ozdravil vse, od polomljene noge do razočaranja v ljubezni ... imeti bi morala šest parov rok.«

Angel je zmajal z glavo in nejeverno odvrnil: »Šest parov?«

»Resnična težava pa ni v rokah,« je rekel dobri Bog, »ampak v treh parih oči, ki naj bi jih imela mama.«

»Toliko?«

Bog je prikimal: »En par zato, da vidi skozi vrata, ko vpraša: Kaj delate tam notri, otroci?, čeprav pozna odgovor. Drugi par naj bi imela na glavi zadaj, da bi videla tisto, česar ji ni treba videti, pa mora kljub temu vedeti. Tretji par pa zato, da bi mirno rekla sinu, ki se je znašel v težavah: razumem in rada te imam.«

»Gospod, pojdi spat,« ga je angel nežno objel. »Jutri je nov ...«

»Ne morem,« je odgovoril Gospod. »Sedaj sem že skoraj končal. Imam osebo, ki se sama ozdravi, če je bolna; ki zmore pripraviti kosilo za šest oseb iz pol kilograma mletega mesa in ki ji njen devetletni otrok medtem, ko ga umiva, da mir.«

Angel si je počasi in z zanimanjem ogledal model matere: »Preveč je nežna,« je končno zavzdihnil.

»Je pa vzdržljiva!« je vneto pripomnil Gospod.

»Ti si sploh ne moreš predstavljati, kaj mama zmore narediti in prenesti.«

»Zna misliti?«

»Ne samo to; razum zna najbolje izkoristiti, tako da najde zmeraj najboljšo rešitev,« je dejal Gospod.

Tedaj se je angel priklonil modelu matere in ji pobožal lice.

»Tukaj se je nekaj izgubilo,« je pokazal.

»Nič se ni izgubilo,« ga je popravil Gospod. »To je solza.«

»Čemu pa služi?«

»Izraža veselje, žalost, razočaranje, bolečino, osamljenost in ponos.«

»Ti si pravi genij!« je vzkliknil angel.

Malce otožen je Bog dodal: »Če naj povem po resnici: solze niso bile v mojem načrtu.«

Bruno Ferrero, Zgodbe iz puščave: Salve, Ljubljana, 1998.

ŽIVLJENJE JE DAR IN DOLŽNOST

Martina Šetina je doma izpod Čemšeniške planine. Pred leti je imela zagotovljeno službo, pa je vseeno sprejela nov izziv – zdaj je že sedmo leto vzgojiteljica v Domu Janeza Boska v Želimljem.

- *Katere vrednote ti je podarila družina? Kaj je bilo tisto, kar si čutila, da moraš podariti naprej?*

Družina je prvi vir, iz katerega črpamo vrednote za svoje življenje, zato je pomembno ozračje, ki vlada v družini. Ne spomnim se, da bi se v naši družini kdaj glasno prepirali. Tudi po očetovi smrti je mami skrbelo za prijeten in topel dom in se trudila, da izguba za naju s sestro ne bi bila prevelika. Dostikrat ji ni bilo lahko. Hvaležni sva ji za vso dobroto, ki se je šele sedaj bolj zavedava. Zame predstavlja zgled toplote, umirjenosti in prave materinske ljubezni, obenem pa tudi zgled vere in premagovanja življenjskih preizkušenj.

Obe s sestro sva v pedagoškem poklicu in vrednote domačega doma svojim zgledom prenašava na mlade. Vsaka na svoj način in v svojem okolju, pri tem pa upam, da čimbolj uspešno.

- *Kako te je pot pripeljala do dela za mlade?*

Prve zasluge za to ima takratni župnik v Čemšeniku, Tone Humar, ki me je povabil k vodenju mladinske skupine v naši župniji. Omogočil mi je prve izkušnje z mladimi in me obenem podpiral pri delu.

- *Kako si »na svoji koži« doživljala to delo z mladimi?*

Lepo mi je, ko se spominjam teh osmih let, ko smo z mladimi bogatili življenje v župniji. Z veseljem so prihajali in marsikaj smo počeli: pripravljali različne akademije ob cerkvenih praznikih, razveseljevali otroke z oratorijem, izdelovali voščilnice za starejše krajanke, izdajali časopis Česmin ... Ob tem morda moja izkušnja, da sposobnosti niso tako pomembne, če ima človek voljo. Sama nisem ravno glasbeni talent, nove pesmi pa v skupino prinašajo novo svežino. Vzeli smo note in kasetofon, se naučili, pa je šlo. V veliko zadovoljstvo mi je, da sedaj ti mladi nadaljujejo z vodenjem aktivnosti za

otroke in mlade v župniji, s tem pa bogatijo tudi sebe.

- *Kako si začela z delom v Želimljem?*

Mladinska skupina je imela veliko prijateljev in eden izmed njih je bil tudi sedanji inšpektor Lojze Dobravec. Povabil me je, da bi se delu za mlade posvetila na drugačen način. Naporen čas razmišljanja. Prepričana sem, da je pri tem delovala tudi Božja volja, saj je notranji nemir popolnoma izginil, ko sem se odločila za novo okolje, nove ljudi ..., ko sem se odločila, da se kot vzgojiteljica zaposlim v Domu Janeza Boska v Želimljem in zapustim dotedanjo službo. To je bila velika prelomnica v mojem življenju. In ni mi žal!

- *Zakaj pri tem vztrajaš že toliko let, kje dobiš moči? Kaj je najlepše pri tem delu in kdaj je težko?*

Letos začnem sedmo leto druženja z mladimi v Želimljem. Delo vzgojitelja je prijetno, a

obenem tudi naporno, saj dostikrat zahteva veliko potrpljenja, novih idej ... A vsi sončki, ki žarijo iz oči mladih, s katerimi se srečujem, vsa njihova razigranost, sproščenost in prijateljstva, ki se spleta med nami – vse to me bogati in notranje osrečuje ter mi daje novih moči. Moč pa črпам tudi iz prijateljskega sodelovanja, ki vlada med vzgojitelji, velik delež pa zagotovo prispeva tudi Nevidni Prijatelj ...

● *Kako doživljaš poslanstvo laika pri vzgoji mladih, še posebej v salezijanskih programih?*

Veliko je mladih, ki potrebujejo optimizem, zaupanje, vero, ki potrebujejo občutek odgovornosti za življenje. Življenje ni samo dar, je tudi dolžnost. Življenje mora potekati tako, da doseže smisel, zato ga ne smemo živeti, kakor pač nanese. Don Bosko je vedel, kaj želi doseči, katere cilje uresničiti, katera sredstva in metode uporabiti. In don Boskov preventivni sistem je še

kako aktualen tudi v današnjem času. »Dela je veliko, delavcev pa malo!«, zato je sodelovanje laikov dobrodošla pomoč pri odgovornem poslanstvu, ki ga imajo salezijanci z mladimi.

● *Nam lahko zaupaš kak primer iz svoje vzgojiteljske prakse, ko si »v živo« začutila kakšno izmed don Boskovih besed?*

Don Bosko pravi: »Prizadevajte si, da vas bodo vzljubili, potem boste z lahkoto dosegli, da vas bodo ubogali!« Prek prijateljskega odnosa, ki vlada med nami, mladi začutijo, da jim želimo nekaj dobrega, da jih imamo radi. Tako so pripravljeni storiti veliko več kot če bi nekaj zahtevali s formalno avtoriteto.

● *In za konec: Če bi se še enkrat odločala za poklic, katerega bi si izbrala?*

Odvisno od možnosti, vendar povezanega z mladimi.

Pogovarjala se je Monika Pajk

Vzgojiteljica Martina Šetina z dijakinjami Gimnazije Želimlje

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine
- (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
  - za novince in bogoslovce
  - za misijone (Kerečev sklad)
  - za maše (navadne in gregorijanske)
  - za Salezijanski vestnik
  - za izvedbe posameznih projektov
  - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
  - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427.41.50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

pojdite po vsem svetu

Bruselj (Belgija): Hčere Marije Pomočnice - sestre in matere stotinam mladih

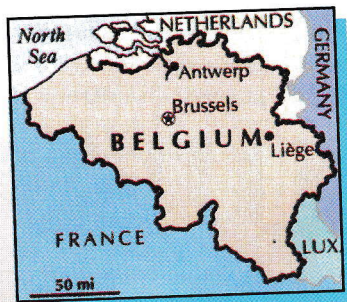
ODKRITI DRUŽINO

V kotu zelenega pasa v Bruslju se vzpenjajo med seboj povezane stavbe. Gostijo 10 družin, ki jih sestavljajo mladi v težavah in tukaj potešijo lakoto po ljubeznivosti in srečanju. Tu je socialni internat sester HMP.

V južni Belgiji je malo sester HMP. Vsega skupaj kakih 50, od teh večina že v letih. V zadnjem času so zato preuredile svoje delovanje, tako kot marsikje po svetu. Opustile so zgodovinske dejavnosti, ki so segle v srca mnogih ljudi. Leta 1994 se je šolski internat, ki je gostil 120 otrok, preselil v mestno četrt Jette, na periferijo Bruslja. Spremenil se je tudi namen: zavod se je preoblikoval v stanovanjsko skupnost, kjer bivajo mladi vse do 18 leta in še čez.

VZGOJNA SKUPNOST

Poleg stanovalcev tu bivajo vzgojitelji in vzgojiteljice, ki imajo različne zadolžitve. Jedro sestavlja skupnost osmih sester HMP, pomaga jim dekleta, ki išče svojo pravo pot, in štiri de-

kleta iz mednarodnega prostovoljstva. Vsi živijo ves čas v internatu, redno se srečujejo in načrtujejo ter pregledujejo programe, vsak dan se srečujejo pri molitvi in verski vzgoji v salezijanskem duhu. Tem pomagajo zunanji vzgojitelji in sodelavci, ki so v internatu navzoči od 16. do 21. ure ter vodijo razne dejavnosti. To je ekipa 26 oseb za 118 mladih.

ŠOLA MOLITVE IN DAROVANJA

Med mladimi v internatu jih precej obiskuje tečaj »Šole molitve in darovanja«, to je udeležbe pri življenju v skupnosti sester in prostovoljk, ki poteka v več stopnjah:

- **skupni trenutki:** pri mizi in odmoru,
- **oblikovanje:** poteka dve uri na dan: biblijske teme, salezijanska vzgoja, oznanjevanje vere otrokom in mladim; osebno se srečujejo s člani skupnosti in preverjajo kakovost skupnega življenja,
- **trenutki molitve:** lectio divina, evharistija, adoracija in večerna molitev,
- **pomoč mladim:** pomoč pri šolskih nalogah, animacija prostega časa (šport, gledališče, pesem), kateheza in druge pomoči glede na osebne zmožnosti; nočna asistenca.

Sestra Stella je srce in gonilna sila vse dejavnosti. O njej pravijo: »Naredi vse potrebno za hišo in skupnost; noči prebdi z bolnimi otroki ali mladostniki v krizi, v vladnih uradih in pisarnah pa podnevi prisi za pomoč.« Med mnogimi nalogami pa si redno vzame čas

za molitev in skupnost navdušuje, da se napaja ob Besedi, Evharistiji in osebni molitvi.

MEDKULTURNI MOZAIK

Že prvi pogled za zidove socialnega internata nam pokaže mavrico ljudi: raznih barv kože, različnih jezikov in raznih obnašanj. Obrazi malih so najbolj radosni in zvedavi; bolj zadržani mladostniki; starejši pa že pokažejo, da so tu bolj doma kot pa gostje.

Življenjske zgodbe nam prikazujejo ljubezen, s katero delujejo ustanova:

» ... mislim nate, F., mali Kitajček. Ko si prišel k nam, ni bilo moč zaustaviti tvojega joka zaradi ločitve od mlade mamice. Tri izgubljena šolska leta so se zdela nenadomestljiva ... Danes pa obiskuješ univerzo v ZDA, z delom se preživljaš in si srečen«.

» ... dragi L., devet let nisi imel nobenega stika s svojo družino. Bil si plašen, nič te ni zanimalo ... le zakaj bi še živel? Toda vlito zaupanje je obrodilo svoje sadove. Pripravljaj se, da boš sam postal vzgojitelj, ker hočeš pomagati mladim, ki živijo tako, kot si živel ti ...«

» ... in ti, draga G., ki nisi bila zaželjena, le nesrečav materinem uživanju, ki je prišla v Belgijo, da bi studirala. Ona je odšla, ti pa si ostala pri prijateljih. Ko si bila majhna, si govorila: 'Želim postati zdravnica, a ko to povem drugim, se mi samo smejejo ...' Sedaj, pri dvajsetih, si skoraj na cilju: 'Nasrečo sem imela v težkih letih ljudi, ki so zaupali vame.'

Življenjskih zgodb je veliko in nimajo vse srečnega konca, pa vendar stoji v Ganshornu hiša upanja.

Povzeto po: *Il Bolletino salesiano* 6/7-2001

sem dobil vizo. Ko sem potem po daljšem letalskem letu prvič stopil na afriška tla, me je tako zagrabilo, da bi najraje odpekel kar peš v Evropo oz. Slovenijo. Najprej dolgo drdranje z avtom – 150 km –, najprej po asfaltu, nato po nekih zapuščenih njivah, vročina pa taka ... Srečanje z redovnimi sestrami, misijonarji kot starimi znanci, večerja na slovenski način, zatem pa tudi z desetimi črnopoltimi mladci – »študenti moje mizarске univerze« –, vse to mi je pomagalo, da so padle pregraje, ki so se na samem začetku tako ošabno vgnezdile v mojo zavest. Bili smo štirje Slovenci, v skupnosti je moč.

DELOVNA EVANGELJSKA AVANTURA

salezijanskega mizarškega mojstra Vilka Poljanška

*V družini slovenskih misijonarjev, ki so se letos okrog prvega avgusta nekaj dni srečevali v Stični in na Brezjah, je bil s svojim smehom, prijaznostjo in skromnostjo v držah in besedah razpoznaven salezijanski mizarški mojster **Vilko Poljanšek**. V misijon Rukago (škofija Ngozi) – v afriško državo Burundi – je odšel po prazniku Brezmadežne leta 1997. Doslej je vsaj dvakrat obiskal domovino, sicer pa je ves svoj delovni čas posvetil oblikovanju mladih mizarjev ter ugledu mizarške šole v misijonu Rukago.*

Delo se je začelo, širila se se nova obzorja ... Drugi dan sem prišel v delavnico, Danilo me je predstavil: "Tukaj so fantje, mizarji, vajenci, z njimi boš delal!" V mizarstvu niso bili tako nevešči, nekaj so že vedeli. Izdelovali so neke šolske klopi. Vržen sem bil v tuji svet, med tuje ljudi, sporazumevanje z rokami, bili so prijazni, pomagali so mi pri učenju njihovega jezika,

Zunanost cerkve Marije Pomočnice

Bila je pot v negotovost ... Danilo me je pač tako lepo prosil, naj bi šel z njim v njegov afriški misijon in tam prevzel mizarško delavnico. Nisem mu mogel odreči. Najprej je bil letalski polet v Belgijo, kjer so naju za dober teden pod streho sprejeli salezijanci. Tam sva še nakupila nekaj strojev za mizarjenje, na burundijski ambasadi

dandanes pa se kar dobro sporazumevam, kajpada predvsem na področju svojega mizarškega poklica. Pa tudi kakšno njihovo knjigo že lahko preberem.

Sprva sem se soočil z drugačnim svetom, za katerega je značilna revščina, skrajna preprostost, neke vrste prizemnost, ko pa sem za to zunanjo robatostjo odkril afriškega človeka

v vsej njegovi dobroščnosti in plemenitosti, sem lažje sprejel njihovo drugačnost. Danes moram reči, da so mi prirasli k srcu. Zato razumem sobrata Danila, ki je komaj zdržal eno leto med našimi rojaki v Hamiltonu in hoče zdaj za vsako ceno nazaj v Afriko; on jo globoko v srcu nosi!

Mizarska delavnica je dobila ugled ... Spremeniti sem moral njihove navade, denimo dober mizar po možnosti ne uporablja žebeljev, temveč vijake in moznike (tiplje), dragocen mu je vsak košček lesa, izdelek mora biti zanesljiv, naročnika nikoli ne sme razočarati in podobno. Dandanes na našo delavnico dežujejo naročila raznih bližnjih in daljnih misijskih, redovnih družb in drugih svetnih ustanov. Delali smo tudi za misijon, ki ga vodijo slovenske sestre usmiljenke (60 km od Rukaga). Vodstvo mizarske delavnice sem sedaj predal zanesljivi roki salezijanskega sobrata domačina. S podobno nalogo, s katero sem prišel v Rukago, naj bi sedaj odšel v misijsko postojanko v bližini glavnega mesta Kihali. Ostati v misijonu še za kakšna tri leta, no, to bi še šlo.

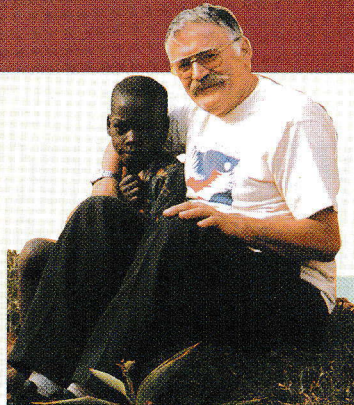
Oprema za prvo cerkev Marije Pomočnice v Burundiju ... Pred tremi leti smo začeli graditi prostorno cerkev, Mariji posvečeno. Kar je Danilo začel, je Mlinarič dokončal. Sedaj je to veličastna cerkev 42m x 18m, ki sprejme nad tisoč vernikov, opremila pa jo je moja delavnica: oltarje, klopi, stole, barvna okna, zakristijske omare, spovednice. Oprema cerkve je bila moja naloga od vsega začetka. Sedaj sem to proti pričakovanju uspešno končal. Na obisk v domovino sem odhajal srečen in vesel, da sem delavnico predal zanesljivim rokam.

Misijonar se mora na marsikaj spoznati ... Črni ljudje so me

sprejeli za svojega ne le zaradi delavnice, temveč tudi zaradi tega, ker sem bil med njimi kot pravi medicinec. Zdravil sem jim rane na nogah, veliko namreč hodijo bos, zdravil sem jih od boleznih grla in še marsikaj. Tako sem prišel z njimi v tesnejši stik. Za vsako stvar so mi bili silno hvaležni. Neka punčka me je razglasila za svojega očeta, ker sem ji ozdravil oči.

Če se več ne bi mogel vrniti med nje, bom pogrešal njihovo preprostost, skromnost in plemenitost, družine, ki imajo po deset otrok, predvsem zato, da njihov narod ne bi umrl. Pogrešal bom čudovita praznična in nedeljska bogoslužja (običajno trajajo vsaj dve uri in nikomur se nikamor ne mudi), pri maši je obvezno samo ljudsko petje, ki ga spremljajo bobni ali električne orgle, liturgični plesi včasih prerastejo v splošne ples; vse pleše, vse poje; kadar se jim pridružim še jaz, se prenekateri smeje, ker pač nisem tako spreten kot oni. Četudi ima pesem petnajst kitic, vse odpojejo. Duhovnik je pri njih zelo spoštovan!

Moti me le, da plemeni Tuci in Hutuji živijo v smrtnem sovraštvu, vsi pa so zelo domoljubni. Tuci so bolj »evropski«, civilizirani, prste imajo daljše, Hutuji so manjše rasti, bolj afriški, nos imajo potlačen – kot kakšni bokserji –, na rokah imajo krajše prste.

Vilko Poljanšek, doma v Srednji vasi pri Kamniku, župnija Sela, je prišel k salezijancem (kot izučeni mizar) leta 1969, v duhovno življenje se je uvajal na Colle don Bosco, v Monte Olivetto, na Rakovniku v Ljubljani, kjer je z mojstrom Francem Prevcom prevzel mizarsko delavnico, po devetnajstih letih je odšel v salezijanski zavod v Želumlje – v vlogi mizarja, hišnika, vzdrževalca in – človeško prijetnega in salezijansko duhovnega sobrata.

To so le drobni utrinki iz zakladnice spoznanj in izkušenj z afriškim ljudstvom, ki sem ga imel čast spoznati v svojem nekajletnem bivanju v misijonu, kjer že dolgo delujeta slovenska misijonarja Mlinarič in Horvat. Postala sta takorekoč »afriška človeka«, brez Afrike bi ne mogla živeti.

Pogovarjal se je Kirundi

Posvetitev cerkve Marije Pomočnice v Rukagu

PRAZNIK MARIJINE NAVZOČNOSTI MED NAMI

Praznik Marijinega vnebovzetja je praznik njenega triumfa. Liturgija nam ta praznik predoči z besedami iz knjige Razodetja: "Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd" (Raz 12,1).

Toda veličasten prizor, ki ga kaže knjiga Razodetja, nas ne sme oddaljiti od resničnega pomena tega praznika. Praznik vnebovzetja je pravzaprav praznik Marijine navzočnosti. S tem, ko je bila Marija vzeta v nebo, se ni oddaljila od nas, ni bila povzdignjena na nek nedosegljiv prestol; s svojim vnebovzetjem nam Marija ostaja blizu, blizu za vedno.

Marija je navzoča med nami v dneh praznovanja kot v Kani: "Tam je bila tudi Jezusova Mati..." (Jn 2, 1b); v času trpljenja kot na Kalvariji: "Pod križem je stala njegova Mati..." (Jn 19, 25); v trenutkih molitve kot v dvorani zadnje večerje: "Bili so z Marijo, Jezusovo Materjo..." (Apd 1, 14), vedno.

Ta čut za Marijino navzočnost med nami je bil med ljudmi vedno prisoten. V prvih stoletjih so se kristjani spraševali: "Kaj je bilo končno z Marijo? Kje je sedaj? Nikjer se namreč niso našli njeni posmrtni ostanki, niti kakšna relikvija njenega telesa.

Kristjani so obdali s slavo grobove prvih apostolov ... Kaj pa Marija? Kraj njenega posebnega čiščenja je postala hišica, kjer je živela.

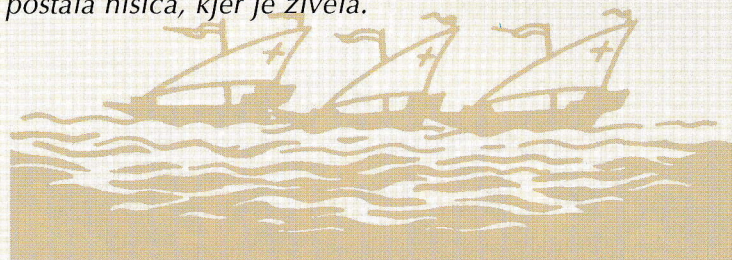

ŽIVETI OB MARIJI

Obstajajo nekakšne tri stopnje, po katerih moremo osebno izkusiti skrivnost Marijine prisotnosti. Prvi in najbolj preprost pripomoček, da začutimo Marijino navzočnost, nam predstavljajo njene podobe. Mogoče se zdi čudno govoriti o podobah in kipih; toda človek je sestavljen iz telesa in duše in prvi občutki se vzbudijo prav ob pogledu. Zato prav pravi pregovor: "Daleč od oči, daleč od srca." Tudi fotografije naših dragih, živih in pokojnih, imamo navadno radi na takšnem mestu, da jih pogosto vidimo, in to preprosto zato, ker ob pogledu na fotografijo nekako čutimo ob sebi živo osebo.

Vendar pa je pred Marijino podobo naša drža nekoliko drugačna. Ne gledamo mi Marije, ampak ona gleda nas. Prav kakor molimo v molitvi: "Obrni v nas svoje milostljive oči..."

Če smo pozorni na Marijine podobe, bomo videli, da zelo redko najdemo podobo, kjer bi Marija gledala svojega Sina; skoraj vedno gre njen pogled dalje, proti nam, njenim drugim otrokom. Odkar ji je Jezus rekel: "Žena, glej tvoj sin", nas Marija vedno spremlja s svojim pogledom.

ŽIVETI Z MARIJO

Druga stopnja, da bi se približali Mariji, je nekoliko bolj zahtevna. Ne moremo čutiti neke osebe zares blizu, če z njo nimamo nobenega stika, če je ne poznamo in z njo ne komuniciramo. Stik z Marijo je mogoč na realen način, preko Kristusa v občestvu svetnikov. S Kristusom vsi sestavljamo eno skrivnostno telo: živimo v Njem in Zanj. Med udi tega skrivnostnega telesa je čudovita povezava: smo v občestvu duhovnih dobrin; in to tisti, ki smo še na tej zemlji, in oni, ki so že odšli od tod. Dana nam je možnost, da molimo drug za drugega, še posebno pa pokojni in sveti molijo in prosijo za nas. Če so oni naši prijatelji, koliko bolj je to Marija. Ona nam posreduje svoje neizmerno duhovno bogastvo. Učimo se torej živeti z Marijo, kadar čutimo, da nam je ona vzor in pomoč.

Nič nam bolj ne pomaga postati dobri kot povezanost z osebo, ki je dobra; in Marija je ose-

ba, ki je izmed vseh najbolj dobra. Ona nam s svojo prisotnostjo pomaga razumeti, kaj v svojem življenju delamo prav in kaj ne. Ni mogoče živeti z njo in nadaljevati s površnostjo, dvoumenstvom in hinavščino.

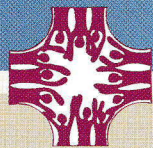
Če nam jo je Jezus dal za mater, smo lahko gotovi, da nam je vedno blizu in da nam je vedno pripravljena pomagati.

ŽIVETI KOT MARIJA

Še tretja stopnja je, po kateri se Mariji približamo na najbolj popoln način: to pa je živeti z Marijo, istovetiti se z njo, truditi se, da bi živeli v vsem kot ona.

Če je za vsakega kristjana cilj njegove duhovne poti upodobiti v sebi Kristusa, smo lahko mi, ki se želimo istovetiti z Marijo, prvo in najbolj popolno Kristusovo učenko, gotovi, da bomo dosegli cilj, za katerega nas je določil Bog: "...pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci" (Ef 1, 4-5). Zaupajmo se torej popolnoma Mariji; ona nas bo vodila po poti popolne zvestobe in skladnosti s Kristusom.

Mario Stella, *Maria Ausiliatrice 7/2001, prevedla in priridila s. Marija Žibert*

SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

V Sklad Gimnazije Želimišje ste od 15. 12. 2000 do 10. 8. 2001 darovali:

Ambrožič A., Ambrožič M., Andolšek M., Andrejašič M. 5x, Avbelj J., Benet F., Bezek I., in O., Bogataj M., Bojanovič M., Borovnik I. 6x, Božič A., 2x, Božič Z., Cimerman I., Cintaver F., Čokan S., Čokan T. 4x, Colner, Cotman N. 3x, Čeferin M., Debevc T. 6x, Dejak M., Dolensšek Vode J., Dolinar M., Drobnik, Drobnik J., Družina Japelj, Družina Marolt 2x, Družina Miklič, Družina Petrovič, Družina Ravnihar, Družina S., Erlah A., Ferlič A., Flegar M., Gaber J., Gabrovšek V., Glavič M., Gole I. 3x, Gorc A., Grašič N. 6x, Gregorič, Grmšek A., Grom M. 3x, Guna M., Horvat A. 4x, Hraštnik J. 2x, Hren B., Hren M., Hribar-Hostnik A., Hribovšek I., Indihar J., Iršič A., Jager M., Javoršek B., Jeglič M. 2x, Jeras M., Jerovšek B., Jeršič I., Jeseničnik J., Jesenko M., Jevnikar N., Jurčan J., Kadivec B., Kapš S., Kapus A., Kastaneto M., Kavčič F., Kavčič M., Kelech C., Knap A., Knez J., Kocjan M. 2x, Kocjančič F., Kocuvan V. 4x, Kolar A., Koler I., Koren J., Kosi M. 2x, Kostelec B., Kragelj-Zbačnik 2x, Krajnik M. 3x, Kralj A. in A. 2x, Kramberger M., Kranjc R. 3x, Kreslin I., Kreslin S., Kuralt T., Kurboš F., Kure Z., Lah T., Lavrin F., Legar I., Legat A. 7x, Lesjak F., Levstek M., Likar A. 3x, Luin B. 2x, Lukman M., Macuh S., Maček T., Marincič A. 2x, Marolt S., Merlak I., Mikec, Mlinar A., Močan F., Moškon M., Mrgole J., Nadoh M., Nagode J. 8x, Narobe M., Nartnik C., Novak A., Obreza J. 2x, Pajer K., Papež M., Pečlin A. 2x, Pečnik A., Perčič V., Perušek M. 2x, Peruzin A., Petkovšek J., Petrič F., Petrič M., Piltaver B. 2x, Plahutnik P. 2x, Plevčak M., Podržaj A., Pokorn J., Polončič M., Poreber A., Primožič H. 2x, Prisljan J., Pust A., Remc F. 2x, Rozman A., Rupnik P., Rupnik S., Samida N. 2x, Senica J., Skornšek M. 4x, Sodec F. 7x, Srebrnjak F., Stanovnik M., Stražar M., Ščurek J., Šifrer, Šifrer M., Skrabec J. 3x, Škrabec S. 2x, Šolar A., Sorn J., Špan A. 2x, Spendal M., Stern I., Stiglic A., Stuhec F., Šurk M., Terglav F., Treven A. 2x, Tušek J., Urleb T., Valentincič T., Vesel A., Vrhovnik J., Weber L., Zadavec T., Zalaznik V., Zalesnik M., Zaleznik T., Zalokar J. 2x, Zelenc N., Zelič K. 8x, Zoran M., Zorko I., Zorko K., Zorko T., Zupančič M. 2x, Zver S., Žagar 2x, Žagar M. 6x, Žgajnar, Žgajner, Zmuc A., župnija Struge in dve neimenovanih dobrotnikov, molivcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika.

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: Salezijanski zavod, Želimišje 46, 1291 Škofljica.

Številka žiro računa:

50100-620-133 sklic na številko: 05 1010115-1580175
Nova Ljubljanska banka d. d.

Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

BOGDAN METLIKA

salezijanski duhovnik
* 6.8.1920 † 6.7.2001

Od rajnega sobrata Bogdana smo se poslovili 10. julija v njegovi rojstni župniji Klanec pri Kozini. Rajni Bogdan se je rodil 6. avgusta 1920 v Klanecu in bil na praznik Marijinega Vnebovzvetja krščen v župnijski cerkvi sv. Petra. V družini se je rodilo 9 otrok, 5 fantov in 4 dekleta. Po koncu 1. svetovne vojne je prešla dežela pod italijansko oblast. Osnovna šola, ki je bila tedaj v župnišču, je bila sprva še v slovenščini. Od leta 1926, ko je tudi Bogdan prvič stopil v šolo, pa se je lahko poučevalo le v italijanshčini. Meseca julija 1930 je prejel prvo sveto obhajilo in še istega meseca tudi zakrament sv. birme. Kot otrok je skupaj s sovrstniki večkrat opravljal službo pastirja po malem Krasu. Po zgledu fanta iz sosednje vasi se je najprej dve leti starejši brat Bogomil odločil, da odide v salezijanske šole. Po njegovem odhodu je Bogdan prevzel službo prvega ministranta v župniji in jo zavzeto opravljal vse do leta 1934, ko je tudi sam odšel za starejšim bratom v misijonski zavod Bagnolo v Italijo.

Ta salezijanska ustanova je bila za mnoge fante odprto okno v svet. Tudi Bogdan se je odločil, da gre na pot. Znova za svojim starejšim bratom Bogomilom. Pot ga je vodila proti Južni Ameriki, v državo Čile. Med voditelji takratne misijonske odprave je bil tudi novomašnik Silva, poznejši nadškof in čilski kardinal. Po prihodu v novo deželo je Bogdan najprej opravil noviciat v Macul-Santiago in januarju 1939 naredil prve zaobljube; potem je dokončal gimanzij in leta vzgojne prakse; leta 1946 pa napravil večne zaobljube; v Cisterna-Santiago je

opravljal študij bogoslovja in bil 27. 11. 1949 v Santiago posvečen v duhovnika.

Kot mlad duhovnik je v Linaresu in Valparaisu opravljal različne službe, zlasti med revno mladino, ki je obiskovala salezijanske šole in oratorije: poučeval je verouk, likovni pouk, občasno tudi matematiko, asistiral, skrbel za obšolske dejavnosti, pripravljaval nastope, vodil petje, skrbel za ministrante, obiskoval bolnišnice ter kot spovednik in pridigar pomagal po okoliških župnijah ... Za vedno mu je ostal v spominu močan potres, ki je 20. maja 1960 strelsel pokrajino Valdivia in okolico. Bila je nedelja ob treh popoldne. G. Bogdan je bil v cerkvi, kjer je bilo pri nedeljskem verouku zbranih čez tristo otrok. Čeprav je potres opustošil številna mesta in porušil kar tri stolne cerkve, se njihova cerkev ni porušila in nihče od otrok ni bil poškodovan. G. Bogdan je bil trdno prepričan, da so bili rešeni po čudežu, ki sta ga izprosila Marija Pomočnica in sv. Janez Bosko.

Leta 1954 je skupaj z bratom Bogomilom prvič po posvečenju obiskal domači kraj, potem pa se leta 1962 zaradi očetove bolezni najprej vrnil v bližnje italijanske zavode, leta 1967 pa v Slovenijo, kjer je deloval na naslednjih postojankah: Škofije, Mokronog, Urec, Zabukovje, Cerkljeva, Logarska dolina, Ankaran. Njegova zadnja postaja pa je bil salezijanski dom na Trsteniku na Gorenjskem, kjer je v molitvi, trpljenju in darovanju preživel zadnja leta svojeega življenja. Že sicer rahlo zdravje se mu je zadnja leta še poslabšalo. Kljub temu je ostal do konca umsko svež in bister in se tudi na invalidskem vozičku redno udeleževal somaševanja. Po močnejši poškodbi vretenc je v petek 6. julija umrl v ljubljanskem Kliničnem centru. Mirno in komaj opazno, kot utrujen popotnik, je nagnil svojo glavo k večnemu počitku.

1. Rajni sobrat Bogdan je bil človek izjemne navezanosti na domači kraj in rodno zemljo, hkrati pa človek širokega srca, s katerim je zmožgel objeti obširna prostranstva daljnih dežel Južne Amerike, kjer naj bi kot glasnik evangelija prinašal ljudem luč vere in upanje v življenje. Njegova pisma pričajo, da je te daljne kraje vzljubil kot svoj drugi dom in ljudi v njih kot svoje rojake.

2. Bil je nadvse vesel, da je smel živeti kot salezijanec in duhovnik. Prav srečanje z likom sv. Janeza Bo-

ska je odločilno vplivalo na njegovo odločitev, da vse življenje ostane ob don Bosku. Podariti življenje Bogu v služanju mladim, zlasti najbolj ubogim, je že v mladosti postalo temeljno vodilo Bogdanovega življenja. Dejstvo, da lahko opravlja duhovniško službo, mu je dajalo moč, da je kljub mnogim težavam in preizkušnjam neomajno vztrajal v zvestobi Kristusu, velikemu duhovniku, po don Boskovem zgledu. Zlato mašo pred dvema letoma je zato doživljal kot eno samo veliko zahvalo Bogu za dar duhovništva in zvestobe v poklicu.

3. Bil je človek, ki ga je močno zaznamovalo trpljenje. Na takšen ali drugačen način ga je spremljalo celo življenje, pa naj je bilo to raznovrstno pomanjkanje v letih otroštva ali bolečina ob zatiranju slovenstva v času italijanske nadvlade v letih njegovega odrasčanja ali pa težavno prilagajanje novim krajem in razmeram v daljnih misijonskih deželah ali končno preizkušnje zadnjih let, ko ga je bolezen povsem priklenila na invalidski voziček in bolniško posteljo, kjer je začutil, da je povsem odvisen od pomoči drugih. Ves čas pa je ostajal vever in vdan ter hvaležen za vsako obliko pomoči, ki mu je bila izkazana.

Povzeto po pogrebnem nagovoru inšpektorja Lojzeta Dobravca

MARIJA ŽIVIČ

Umrla je 26. julija 2001 v 85. letu starosti. Bila je dolgoletna in vneta molivka za duhovne poklice, za kar je tudi mnoge navduševala. Bila je poverjenica Salezijanskega vestnika in pridna zbirateljica novih članov. Širila je to glasilo, za kar smo ji molivci zelo hvaležni. Pred desetletjem je svoje poverjenišvo predala v mlajše roke. Mlada se je poročila in imela dva otroka. V začetku 2. svetovne vojne je družinsko srečo skalilo izginotje njenega moža. Mnogo let je upala, da se še vrne, a žal je upala zaman. Rada je molila, pa tudi pomagala duhovnikom. Zadnja štiri leta je bila priklenjena na posteljo. Svoje trpljenje je darovala Mariji, ki jo je zelo častila. Opravljala je tudi prve petke in prve sobote in jih darovala za nove duhovne poklice. Počiva pa v Breznici na Gorenjskem, kjer je v svoji mladosti živela pri teti.

Anica Peterca

K Bogu so odšli po plačilo

**naročniki Salezijanskega
vestnika, člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Bertoncelj Milka, Zg. Besnica
Cukjati Tončka, Šentgotard
Dolinar Rezka, Ljubljana
Gagel Angelca, Ljubljana/Rafolče,
sal. sotrudnica
Goli Stane, Lj. Rakovnik
Goričan Cecilija, Žiče
Hren Pavla, Slovenske Konjice
Kolbl Anka, Bratenci
Korč Franciška, Bovec
Metlika Bodgan, salezijanski
duhovnik
Muser Pavla, Hrastnik
Oprešnik Alojzija, Sv. Lovrenc
Režonja Katica, Lendava
Seljak Vojnimir, Javorje, duhovnik
Smej Rozalija, Bratenci
Smolkovič Franc, Kranj
Štimec Verona, Lendavske gorice
Štritof Marija, Begunje pri Cerknici
Tavčar Milka, Ljubljana
Vidic Marija, Izola
Zaveršnik Elizabeta, Dobrovlje
Zupan Alojz, Bohinjska Bela
Zupan Marija, Smednik
Živič Marija, Izola

STANE GOLI

Kot otrok je obiskoval cerkev na Rudniku, vendar je že takrat s starši romal na Rakovnik. Prvič pa se je s salezijanci od bliže srečal ob pripravi na svojo poroko leta 1958. Ko pa so začeli zahajati k verouku njegovi sinovi, se je v njem porodila tudi želja, da bi kaj postoril za samo cerkev na Rakovniku. Bil je več elektrike in jaslice so bile najboljše priložnost pridružiti se tistim, ki jim je bilo tedaj kaj do Cerkve. Temu se je pridružil še krašenje Božjega groba, pomoč pri pripravi slovesnosti pri Lurški votlini ipd. Sam božič je postajal vedno bolj okrašen tudi z njegovo pomočjo; rodila se je zvezda repatica, ki je burila tedanje duhove tudi na naslovnici Dela. Zadnja leta je zavzeto pripravljaval vse potrebno za adventne venčke. Tudi elektrifikacija zvonov je bila ureje-

na z njegovo pomočjo. Prav zvonovi so mu bili ljubi do zadnjega. Pogumno je priskočil na pomoč pri obnovi cerkvene fasade. Verjetno ga ni bilo udarniškega dela na Rakovniku, kjer ne bi sodeloval. Z leti se je njegova navezanost na Rakovnik še poglobila, saj je z veseljem in ponosom jemal v roke Božjo besedo in jo med mašami prebiral drugim vernikom. Njegova prava strast pa so bili razni nagovori oz. pozdravi uradnih obiskovalcev rakovniškega svetišča. Rad se je ustavljal tudi pri rakovniških sestrah HMP in jim večkrat priskočil na pomoč. Ob raznih priložnostih je bil tudi predstavnik rakovniškega župniškega občestva, npr. med obredi velikega tedna, dolga leta pa je bil tudi član župniškega pastoralnega sveta in pri njem zavzeto sodeloval. Bil je velik prijatelj in sodelavec rakovniškega mežnarja g. Sebota. Njegova vez z Rakovnikom je bila zelo močna in nezaželena že oblastnikom prejšnjega režima. To je čutil on sam in njegova družina. Pa tudi v teh novih časih njegova močna navezanost na Rakovnik mnogim ni bila najbolj pogodu. On pa je kljub vsemu vedno rad prihajal k Mariji na Rakovnik. To je bil res njegov drugi dom.

ELIZABETA ZAVERŠNIK

Rodila se je 8. novembra 1915, umrla pa 11. julija 2001. Dokler je mogla, je vsako leto poromala na Rakovnik, pa četudi je bilo treba zadnja leta na romanje z dvema berglama. Zelo rada je prebiralala Salezijanski vestnik in nanj naročila tudi svoje sorodnike. Spodbujala nas je, naj molimo za duhovne poklice in tudi sama zelo molila v ta namen. Bila je velikodušna dobrotnica za cerkvene potrebe. Bila je velika žena po srcu, veri in ljubezni do bližnjega. V življenju se je znala vedno prav odločati. Med vojno in med možovo boleznijo je dosti pretrpela. 20 let je bila vdova. Proti koncu življenja je bila pol leta privezana na posteljo, vse bolečine pa je vdano prenašala. Imeli smo res zlato mamo in smo zanjo Bogu zelo hvaležni. To se je videlo tudi na pogrebu, saj se je zbralo veliko ljudi, ki so darovali za mnogo maš in za cerkev. Slovo je bilo sicer težko, živimo pa v upanju, da v nebesih prosi za nas.

Anica Dobnik

RAKOVNIK

8.-9. september

JESENSKI ROMARSKI SHOD

8. september, sobota

maše ob 7., 8., 9.15, 10.30, 18.30. Pri maši ob 10.30 bo salezijanski bogoslovec *Drago Senčur* izpovedal večne redovne zaobljube

9. september, nedelja

maše kot zgoraj, osrednji romarski shod ob obletnici posvetitve cerkve pa bo popoldne ob 15.00, ko bomo ob sklepu sv. maše *blagoslovili obnovljeni kip lurške Marije*.

30. septembra, 15.00

ZLATA MAŠA

Ivana ZUPANA sdb

Prva duhovniška leta je bil misijonar v Južni Ameriki, danes pa poznan mnogim skupinam in posameznikom.

Deluje v salezijanski skupnosti v Mariboru. Zlato mašo bo obhajal na Rakovniku zadnjo nedeljo v septembru ob 15.00.

25. november, nedelja, 15.00

SLAVJE OB STOLETNICI PRIHODA SALEZIJANCEV V SLOVENIJO

15.00 Osrednja slovesnost ob navzočnosti salezijanskih predstojnikov iz Rima, salezijanskih škofov (Hočevar, Gashi, ...) in združenega mladinskega pevskega zbora.

OBVESTILA

SOBE ZA ŠTUDENTE

Salezijanci na Rakovniku ponujamo možnost bivanja manjšemu številu študentov.

Če si zainteresiran, pokliči ali se oglasi osebno, in sicer na naslov:

Janez Potočnik,
Rakovniška 6, Ljubljana
tel. 01/427.3028
ali 041/215.711;
e-mail:
janez.potocnik@salve.si.

BLLED

DUHOVNI PROGRAMI

23.–25. november: **za mladino** – Zorimo za ljubezen
14.–16. december: **za dekleta 5.** – 8. r.: Priprava na božič
21.–23. december: **za dekleta 5.** – 8. r.: Priprava na božič
30. december – 1. januar: **za mladino** – Duhovne vaje in silvestrovanje

Informacije in prijave: s. Ivanka Berčan, tel. 04/5741.075

KOPRIVNIK

DUHOVNE VAJE ZA ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH

30. november – 2. december: Učlovečenje.

Informacije in prijave: Janez Potočnik, tel. 01/4273.028 in 041/215.711

LJ. RAKOVNIK

SREČANJE ANIMATORJEV ORATORIJA 2001

22. september, sobota:

začetek ob 9.00, sklep predvidoma ob 16.00

Informacije in prijave: Pinosa Rafo, tel. 01/4277.140

LJ. KODELJEVO

JESENSKI ŠPORTNI TURNIR

13. oktober, sobota:

začetek ob 9.00 v cerkvi na Kodeljevem,
sklep v popoldanskih urah

Informacije in prijave: Ogorevc Metod, tel. 01/4271.459

VERŽEJ in POHORJE

SILVESTROVANJE ZA MLADINO

30. december – 2. januar.

Informacije in prijave za Veržej: Rafo Pinosa, tel. 01/4277.140

Informacije in prijave za Pohorje:

Franc Brečko, tel. 01/4271.419 in 040/220.789

ŽELIMLJE

DUHOVNI PROGRAMI

9.–11. november: **za fante in dekleta 4.** – 6. razreda

16.–18. november: **za fante in dekleta 7.** – 8. razreda

30. november – 2. december: **za ministrante.**

14. – 16. december: **za srednješolce**

Informacije: Peter Pučnik, tel. 01/4702.123 ali N.C. 01/4702.100

LJ. RAKOVNIK

Dragi študent - študentka

Sodelavci SKALE te vabimo, da se nam pridružiš in del svojega prostega časa nameniš prostovoljnemu delu za mlade.

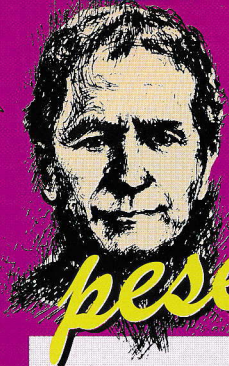
NUDIMO TI srečevanje z mladimi, strokovno usposabljanje za to obliko vzgojnega dela, priložnost za tvojo osebno rast, toplino krščanske skupnosti, ki si prizadeva živeti vero.

Rakovniška 6, 1108 Ljubljana, tel. 01 42714 19

Vzgoja je stvar srca!
sv. Janez Bosko

POZOR! V 6. številki Salezijanskega vestnika NE bo informacij o raznih programih do novega leta, zato si jih tokrat bolj pazljivo ogledajte!

Don Bosko, ti si pesem veselja

Ne skušaj opravičevati svojih napak, raje jih skušaj popraviti!
sv. Janez Bosko

Besedilo: T. Bosco, Don Bosko, Ljubljana, 1988; risbe: Tina Špendal

ŠTIRJE IZZIVI GLUMAČU

Neke nedelje je bilo v cerkvi sv. Antona malo poslušalcev verouka. Prišel je neki glumač, ki je tisto nedeljo popoldne kazal prizore akrobacije in izzival spretnejše fante k teku in skoku. Ljudi je bila cela množica ...

Janez je zbral nekaj svojih prijateljev: »Če bo tale dajal predstave nedeljskega popoldneva, bo naša družba razpadla. Eden od tistih, ki sprejmejo njegov izziv, ga mora premagati. Morda bo potem pripravljen na pogajanja.«

»Kdo bi ga premagal?«

»Lahko bi kateri poskusil. Navsezadnje ne bo zaradi tega konec sveta. V teku, na primer, se ne čutim nič slabšega od njega.«

Janez je v Spominih zapisal: »Nisem pomislil na posledice svojih besed. Neki tovariš jih je povedal glumaču, in že me je izzval: študent proti poklicnemu atletu.«

Za preizkušnjo izbrano mesto je bil drevored Porta Torinese. Treba je bilo v diru preteči vse mesto. Stava je bila dvajset lir, mesečna vzdrževalnina. Janez jih ni imel, toda prijatelji njegove družbe so jih spravili skupaj. »Prizor je gledala množica ljudi,« se spominja don Bosko.

Sprva je imel glumač deset metrov prednosti. Bil je zares dober tekač, Janez pa samo srednjeprogaš. »Kmalu sem ga dosegel in pustil za seboj, tako se je sredi teka ustavil in priznal, da sem zmagal.«

Zadeva bi morala biti končana, toda glumač je zahteval revanšo. »Poskusi s skokom, mi je dejal. 'Stavim 40 lir.' Sprejeli smo.« Izbrali so mesto: treba je bilo preskočiti potok, ki je imel breg utrjen s skarpo. Glumač je poletel in se z nogami zasidral blizu skarpe. »Dlje ni bilo mogoče skočiti,« se spominja Bosco. »Lahko izgubim, toda zmagati ni mogoče. Domislil sem se trika. Skočil sem, se oprl z rokama na vrh skarpe in tako podaljšal skok.« Bil je to nekak skok s palico. Zmagal je.

Glumača je jezilo zaradi lir in ljudi, ki so ga začeli smešiti. »Še en poskus, je dejal. 'Izberi si kakršnokoli rokohitsko točko.' Sprejel sem. Izbral sem si magično paličico, stava pa se je povišala na 80 lir. Vzel sem paličko, na en konec sem postavil klobuk, drugega pa na dlan. Potem sem jo pognal, da je poskakovala od mezinca na prstanec, sredinec, kazalec in palec, pa na hrbtno stran roke, na komolec, ramo, na komolec, ustnice, na nos in čelo. Potem je paličica napravila isto pot nazaj na dlan.

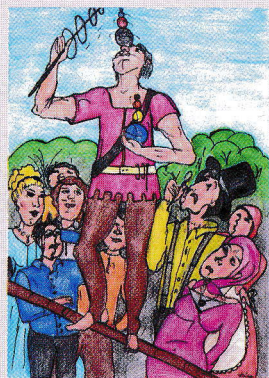
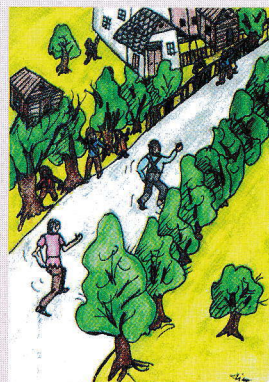
'Tokrat ne bom izgubil', mi je dejal prepričano. Vzel je isto paličico in jo pognal s čudovito spretnostjo do ustnic. Toda nos je imel predolg, paličica se je zadela obenj in zgrabit jo je moral, da ne bi padla.«

Tedaj se je Janezu glumač zasmilil, saj je bil navsezadnje dober delavec. »Revež je videl, da bo izgubil ves denar, in je ves divjji zakričal: 'Še sto frankov imam in jih stavim na plezanje. Kdor bo postavil noge najbližje vrhu drevesa, bo zmagal.' Sprejeli smo in kar zadovoljni bi bili, če bi zmagal, ker ga nismo hoteli uničiti.

Bil je prvi na vrsti. Splezal je v višino in postavil noge tako visoko, da bi se drevo upognilo, če bi šel še za dve pedi više, sam pa bi zgrmel na tla. Vsi so rekli, da više ni mogoče priti. Vrsta je bila pri meni. Splezal sem prav tako visoko kakor on. Potem sem se oklenil drevesa, se postavil na glavo in z nogami za cel meter presegel višino, ki jo je dosegel on.

Spodaj je zgrmelo ploskanje ... revež pa je bil žalosten do solz. Tedaj smo mu vrnili denar s pogojem, da nam plača kosilo v hotelu Muretto.«

Don Bosko je imel v zvezku Spominov zapisano, da je skupno kosilo stalo 25 lir, glumač pa si je lahko spravil v žep 215 lir. Zapisal si je tudi besede, ki jih je glumač rekel fantom, potem ko je zapustil trg: »Ker ste mi vrnili denar, ste me rešili, hvala vam. Rad se vas bom spominjal, s študenti pa ne bom več šel stavit.«

Sprehod po cerkvi

Kratek vodnik po cerkvi za otroke.
Ilustrirala Martina Špinková

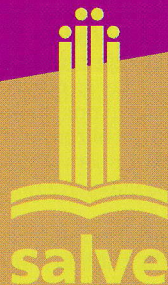

SPREHOD PO CERKVI

Cerkev so "Božje hiše" s svojo arhitekturo, opremo in bogoslužjem. Zanimive ilustracije in opisi vodijo otroke - predšolske, prvi in drugi razred - na raziskovanje bogastva, ki nas utrjuje v veri. Cena: 1.080 Sit.

www.salve.si

info@salve.si

MINISTRANTOV KOLEDARČEK 01/02

V novem šolskem in veroučnem letu nas bo koledarček nagovarjal z Božjo besedo, z opisi svetnikov in razmišljanji ob zakramentih. Ob urniku bo za vsakega dovolj duhovnih izzivov za vsak dan v letu. Cena: 320 Sit.

založba
trgovina
priprava za tisk
video

tel.: 01 427 73 10 • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana